36875

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK zu LAIBACH

I.

venček narodnih pesmi.

Našim društvom sostavno priredil:

Fran Ferjančič.

II. izpremenjeni natis.

Ljubljani 1902.

Založil prireditelj.

Tisk Blasnikovih naslednikov.

Opomba.

Ta venček je namenjen v prvi vrsti ženskim zborom; zato naj se pojeta spodnja glasova oktavo višje. Ker pa je poraben tudi za moški zbor, ako se intonira cel ton višje, je za spodnja glasova uporabljen basovski ključ.

0300033944

Prvi venček národnih pesmi.

Lahno. Fr. Ferjančič.

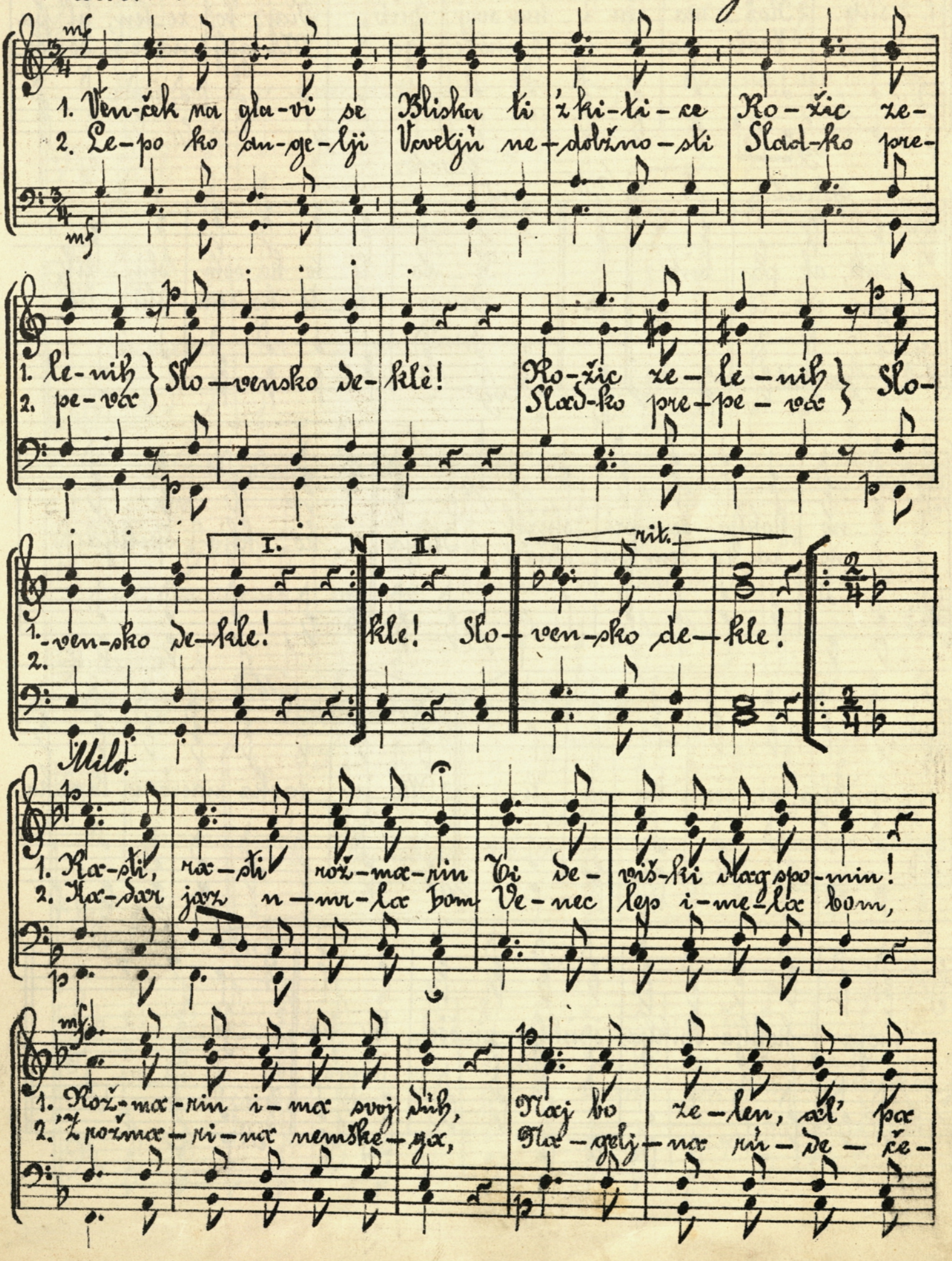

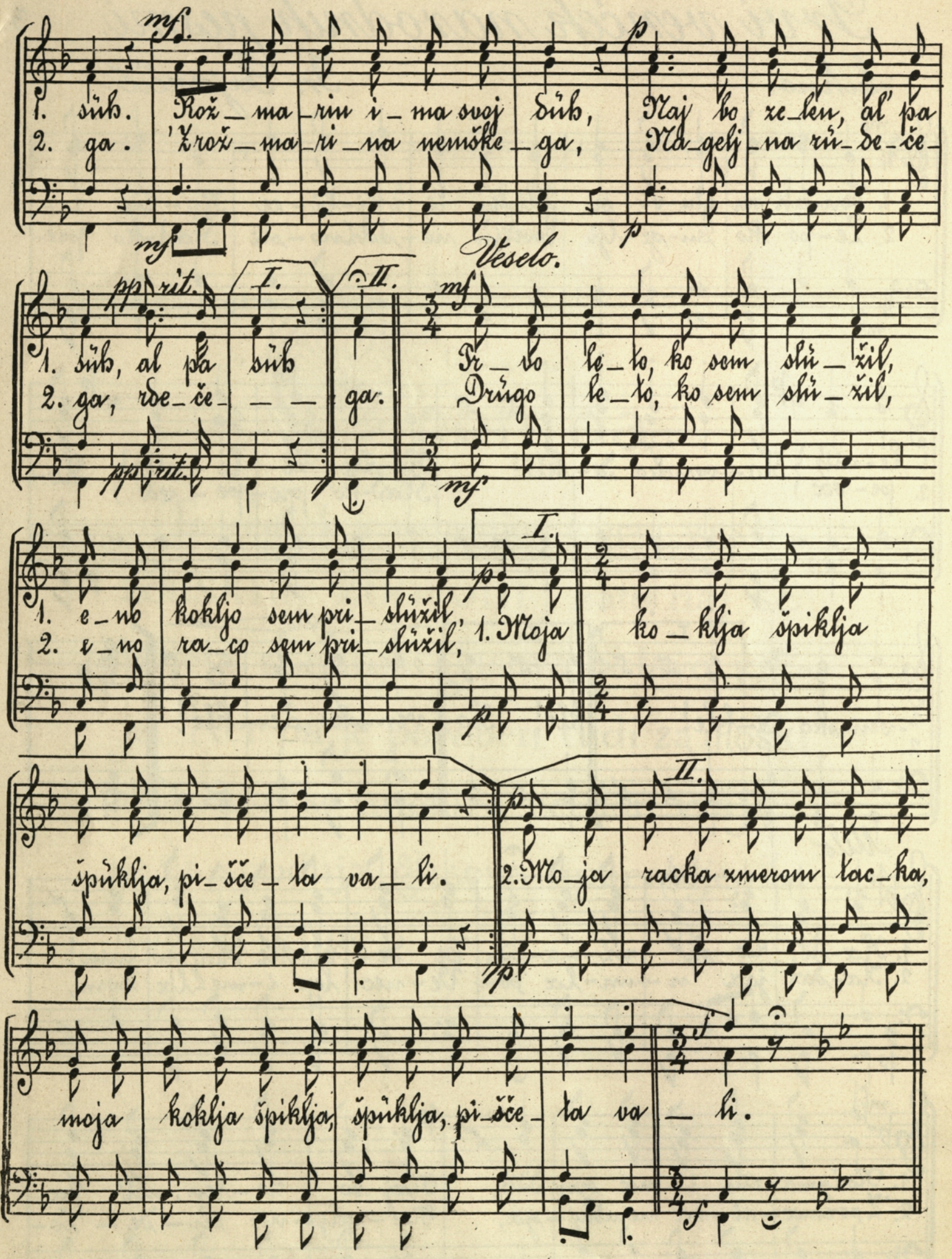
mf
p
1. šub. Rož_ma_rin i_ma svoj šub, Naj bo ze_len, al' pa
2. ga. 'Rož_ma_ri_na nemške_ga, Na_gelj_na rŭ_de_če_
mf
p
Veselo.
pp rit.
I.
II.
mf
1. šub, al pa šub Pr_vo le_to, ko sem slu_žil,
2. ga, rde_če_ _ _ ga. Drugo le_to, ko sem slu_žil,
pp rit.
mf
I.
p
1. e_no kokljo sem pri_služil,
2. e_no ra_co sem pri_služil,
1. Moja ko_klja špiklja
II.
špŭklja, pi_šče_ta va_li.
2. Mo_ja racka xmerom tac_ka,
moja koklja špiklja, špŭklja, pi_šče_ta va_li.

Lahno.

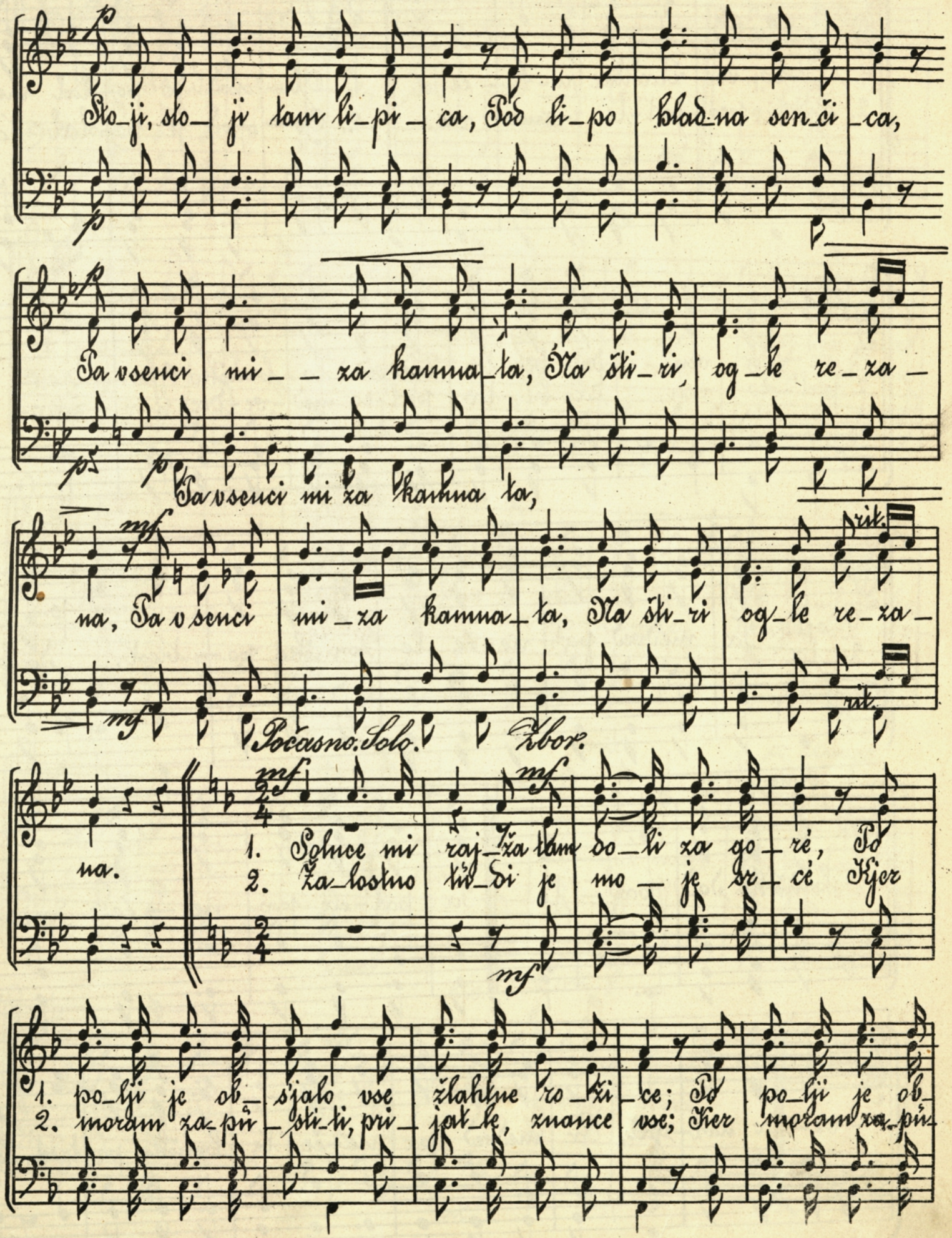
Sto_ji, sto_ ji tam li_pi_ca, Pod li_po hlad_na sen_či_ca,
Za vsenci mi_ _ za kamna_ta, Na šti_ri, og_le re_za_
Za vsenci mi za kamna ta,
na, Za vsenci mi_za kamna_ta, Na šti_ri og_le re_za_
Počasno. Solo. Zbor.
na.
1. Solnce mi raj_za tam do_li za go_re, To
2. Za_lostno tu_di je mo_je sr_ce Kjer
1. po_lji je ob_sjalo vse žlahtne ro_ži_ce; To po_lji je ob_
2. moram za_pu_sti_ti, pri_jat_le, znance vse; Kjer moram za_pu_

Veselo.

mf

1. šja-lo vse žlahtne ro-ži-ce.
2. sti-ti pri-jat-le, znance vse.

1. Go-spod je po-slal med-
2. Go-spod je po-slal to

1. ve-da ven, da bi ta medved to hrúško po-tre-
2. pal'-co ven, da bi ta pal'-ca med-ve-da na-žga-

I.

1. sel. Ta medved pa ne-če te hrúške po-trest', da b'
2. la.

rit.

hrúške dol' pad-le.

II.

Ta pal'-ca pa ne-če med-

-ve-da naž-gat, Ta medved pa ne-če te hrúške po-trest, da b'

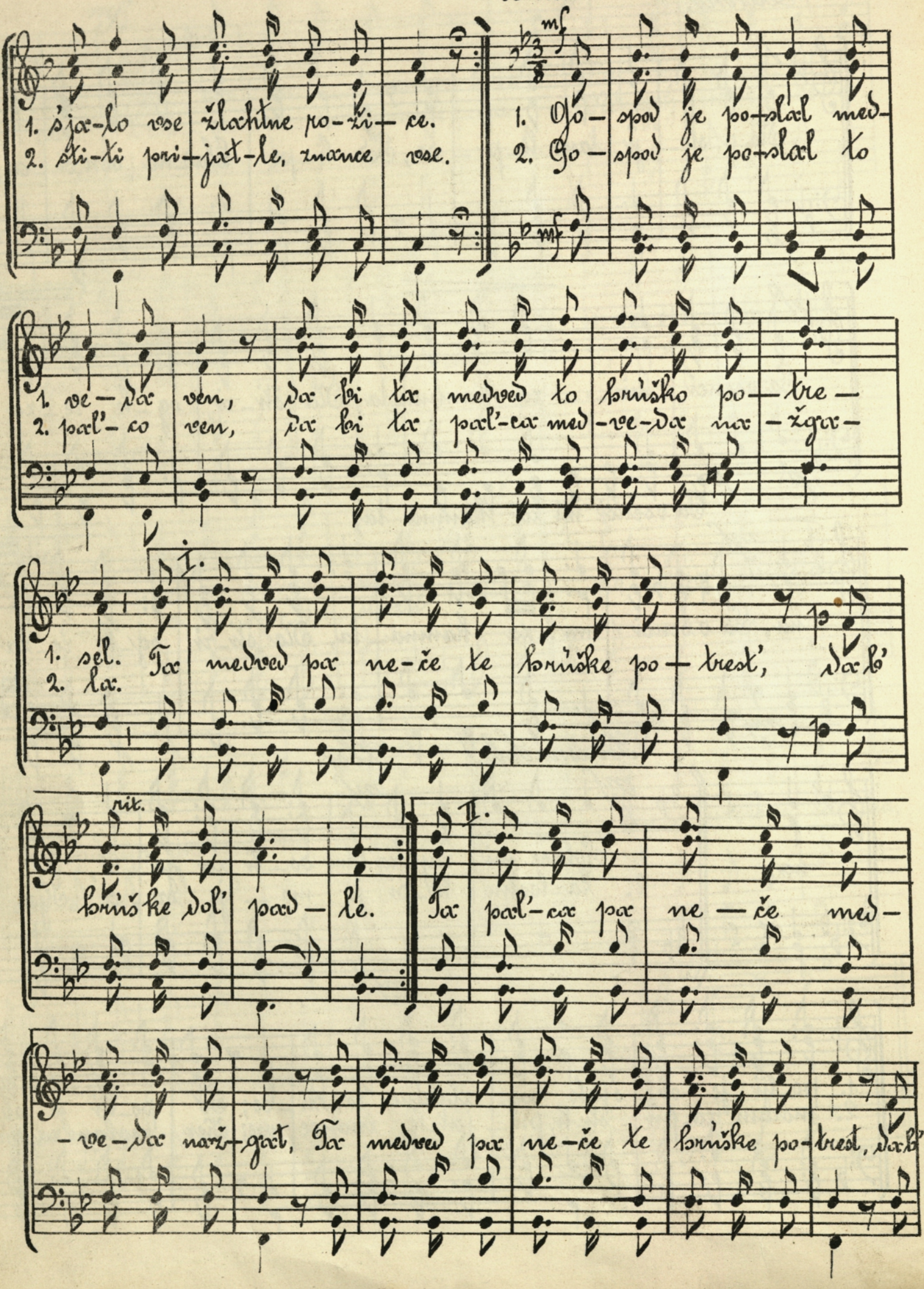

rit. Lahno.

hrúške dol' pad — le, dol pad — le.

1. Kje so
2. Kje so

rit.

1. mo — je ro — ži — ce, Pi — sa — ne in be — le? Moj — ga srca
2. mo — je ti — či — ce, Kam so zdaj zle — te — le? Oh, nedolžne

mf

1. ljub — bi — ce Žlahtno, žlahtno so cve — te — le. Ah, pomlad je
2. pev — či — ce, Kak' so, kak' so žvr — go — le — le. Zanjke ble na —

mf

cresc. rit. p a tempo

1. šla od nas, Vže — la jih je zi — ma mraz. Ah, pomlad je
2. stavlje — ne, Tič — ke so se vje — le vse. Zanjke ble na —

cresc. rit.

rit.

1. šla od nas, Vže — la jih je zi — ma, mraz.
2. - stav — lje — ne, Tič — ke so se vje — le vse.

rit.

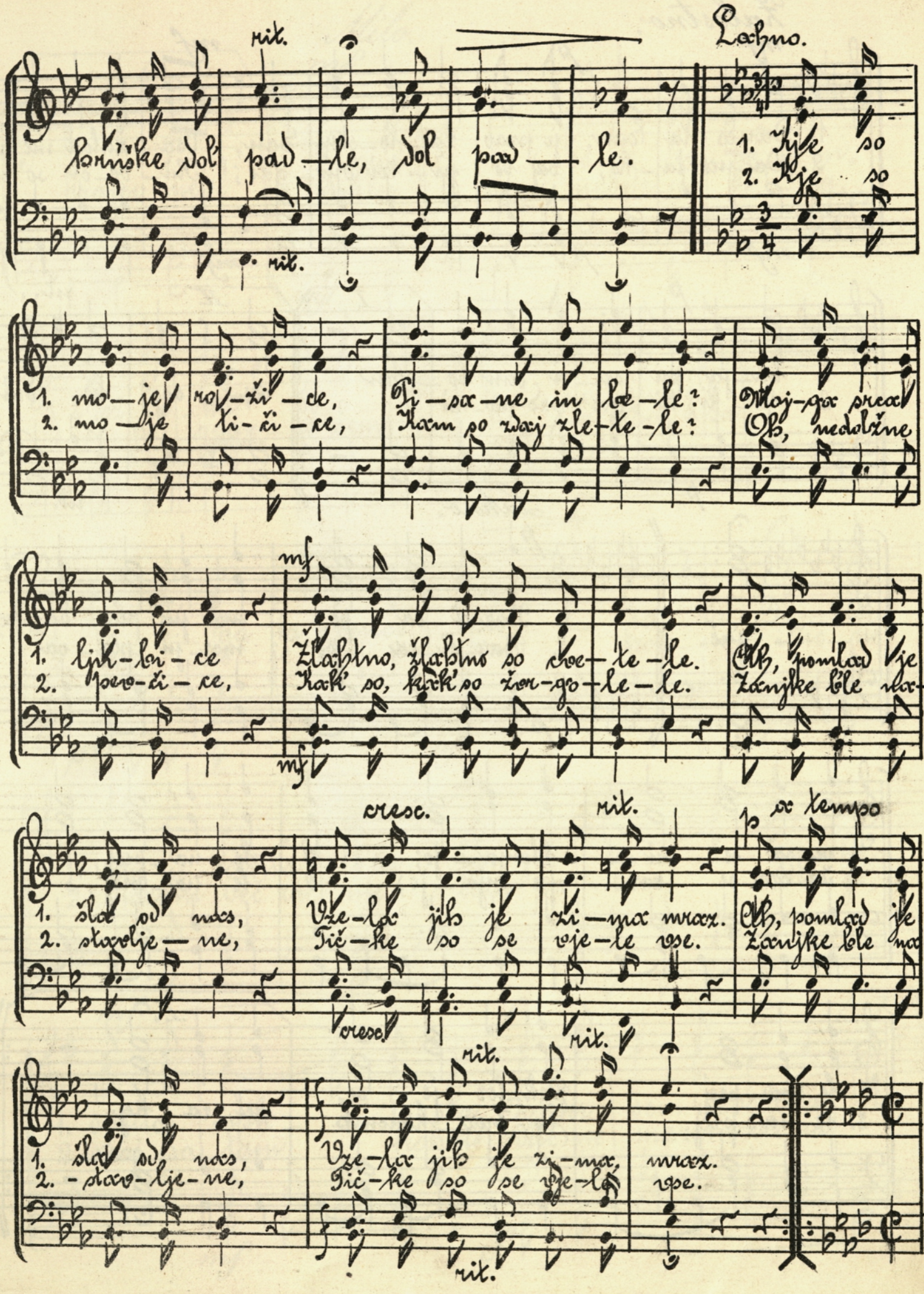

Žalostno.

mf p mf

1. Danes ta dan, je prav ža_lo_sten dan, Vsa žalost me spre_
2. Da_nes ta_ko, saj bo jü_tri drü_gač; Rü_do_či so ob_

mf p mf

p I II rit.

1. ha_ja pri sr_ci sem bo_lan so; saj bo drü_
2. la_ki, ki gor nad na_mi

p rit.

Lahno.

p

1. Bar_či_ca po mor_jü pla_va, Dre_
2. Bar_či_ca po mor_jü pla_va

— — gač.

p

1. ve_sa se pri_ _klanja_jo; O le na_prej, o
2. Ja_dra se raz_ pe_nja_jo; O le na_prej, o

I.

1. le na_prej, Dok_ler je še vet_ra kej!
2. le na_prej, Do brez_končnih

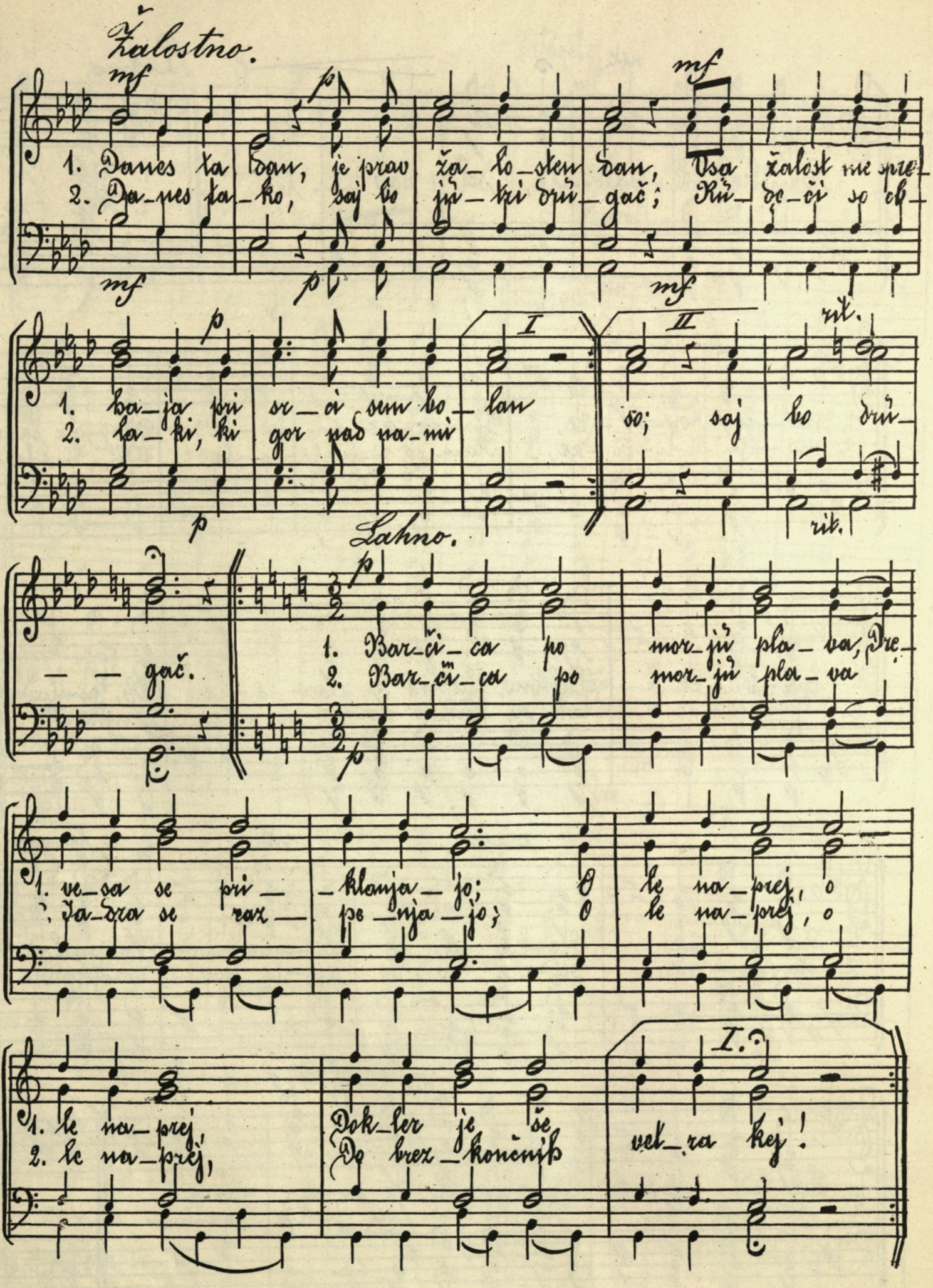

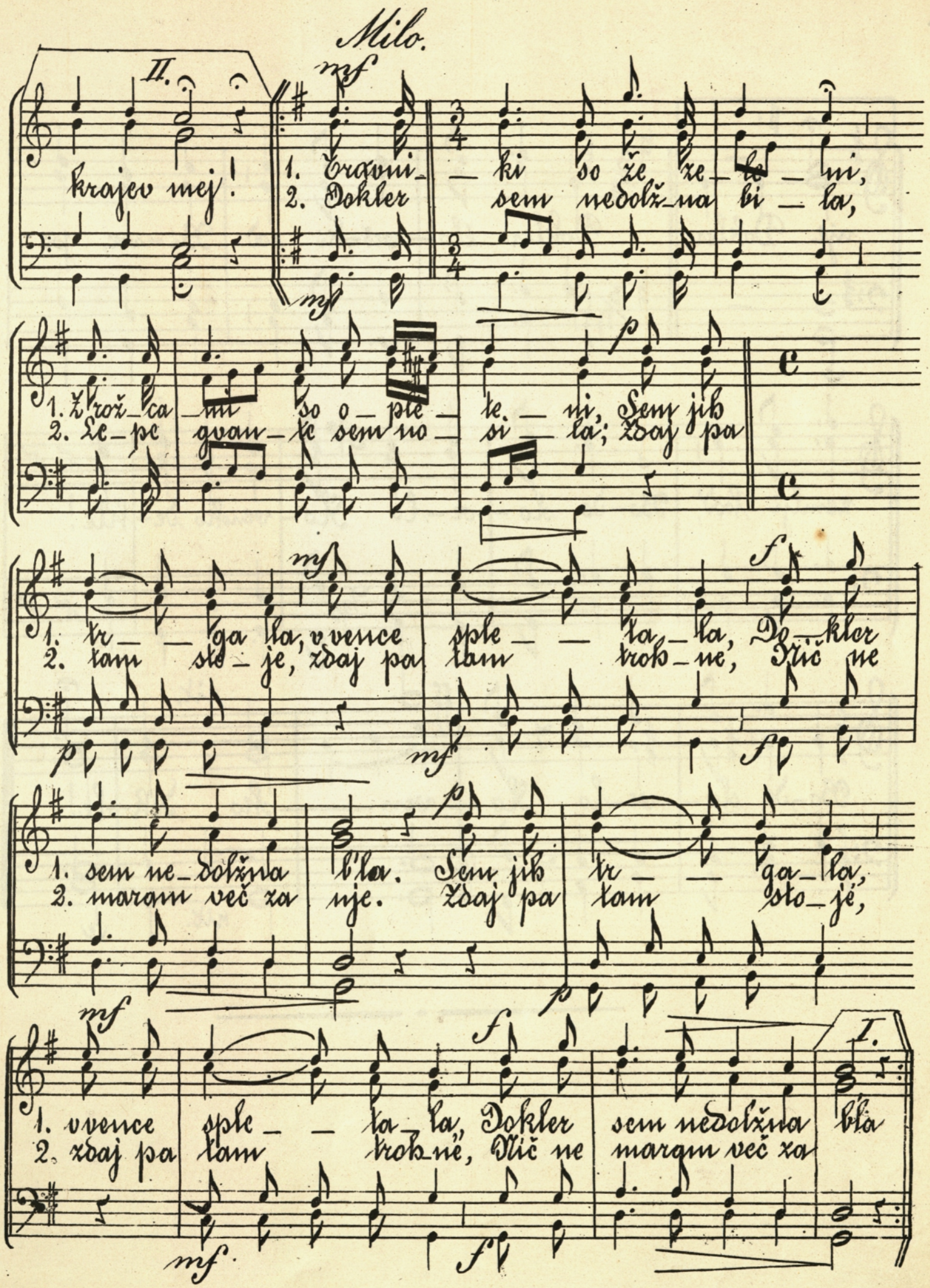
Milo.
II.
krajev mej!
1. Travni_ki so že ze_le_ni,
2. Dokler sem nedolžna bi_la,
1. žrož_ca mi so o_ple_te_ni, Sem jih
2. Le_pe gvan_te sem no_si_la; Zdaj pa
1. tr_ga_la, v vence sple_te_la, Do_kler
2. tam sto_je, zdaj pa tam trob_ne, Dič ne
1. sem ne_dolžna bila. Sem jih tr_ga_la,
2. maram več za nje. Zdaj pa tam sto_jé,
1. vence sple_te_la, Dokler sem nedolžna bla
2. zdaj pa tam trob_ne, Dič ne maram več za
I.

II.

nje. Dokler, Dokler člo-veš-ki rod Bi-vor, po

zemlji hod', Bo-de slo-ve-lo Slo-vensko de-kle!

Bo-de slo-ve-lo Slo-ven-sko dek-le!

rit.

rit.

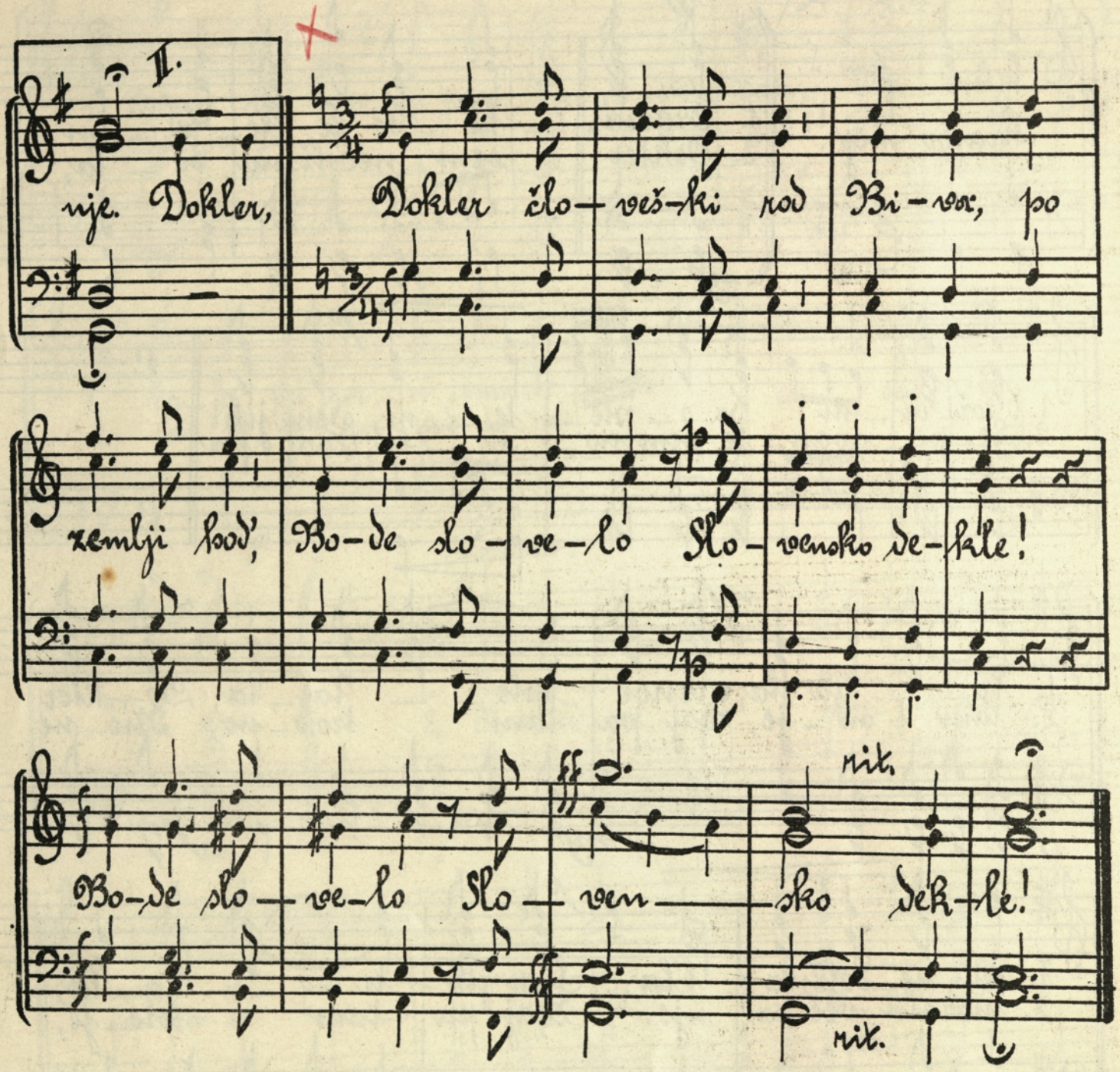

ad 36875

K. K. LYCEAL. BIBLIOTHEK zu LAIBACH

II.

Venček narodnih pesmi.

Našim društvom sostavno priredil:

Fran Ferjančič.

II. izpremenjeni natis.

V Ljubljani 1902.

Založil prireditelj.

Tisk Blasnikovih naslednikov.

Opomba.

Ta venček je namenjen v prvi vrsti ženskim zborom; zato naj se pojeta spodnja glasova oktavo višje. Ker pa je poraben tudi za moški zbor, ako se intonira cel ton višje, je za spodnja glasova uporabljen basovski ključ.

030033945

Drugi venček narodnih pesmij.

Zmerno veselo. Fr. Ferjančič.

Spavec Bonjamin: Tremembe (Besede: Drag. Ripšl)

1. Kdo bi zmirom tu_žen bil? To ne mo_re bi_ti;
2. Kdo bi zmirom bil ve_sel? To ne mo_re bi_ti;

1. Bog je pa_met mi de_lil, Tuž_nost raz_po_di_ti.
2. Kdo bi tu_di zmirom pel, Ža_lost mo_ra pri_ti.

1. Pri_de čas, da se solzim, Raj_ši pa se ve_se_lim;
2. En čas voljno po_tr_pim, Pre_več pa se ne sol_zim;

1. Ka_kor znam, si kra_tim čas; kaj to bri_ga vas?
2. I_ščem spet si kra_tek čas; kaj to bri_ga vas?

1. Ka_kor znam, si kratim čas; kaj to bri_ga vas?
2. I_ščem spet si kra_tek čas; kaj to bri_ga vas?

II.

Kaj to bri-ga vas?

Lahno.

1. Ú — ča-sih je
2. Kob' vé, de-kle-

1. res lüšt-no b'lo, So tič-ki pe-li prav le-
2. -ta ved-le to, Kaj v dol-gi, dol-gi večnost'

1. -pó, So rož'-ce cvé-le prav le-pó, Vse
2. bó, Bi ven-če-ke pri-var'-va-le, Z njim

rit.

1. je ve-se-lo b'lo!
2. v več-nost raj-ža-le.

Veselo.

Vrè, vrè, vrè,

mi smo Ribni-ča-nje!

Vès te-den smo o-

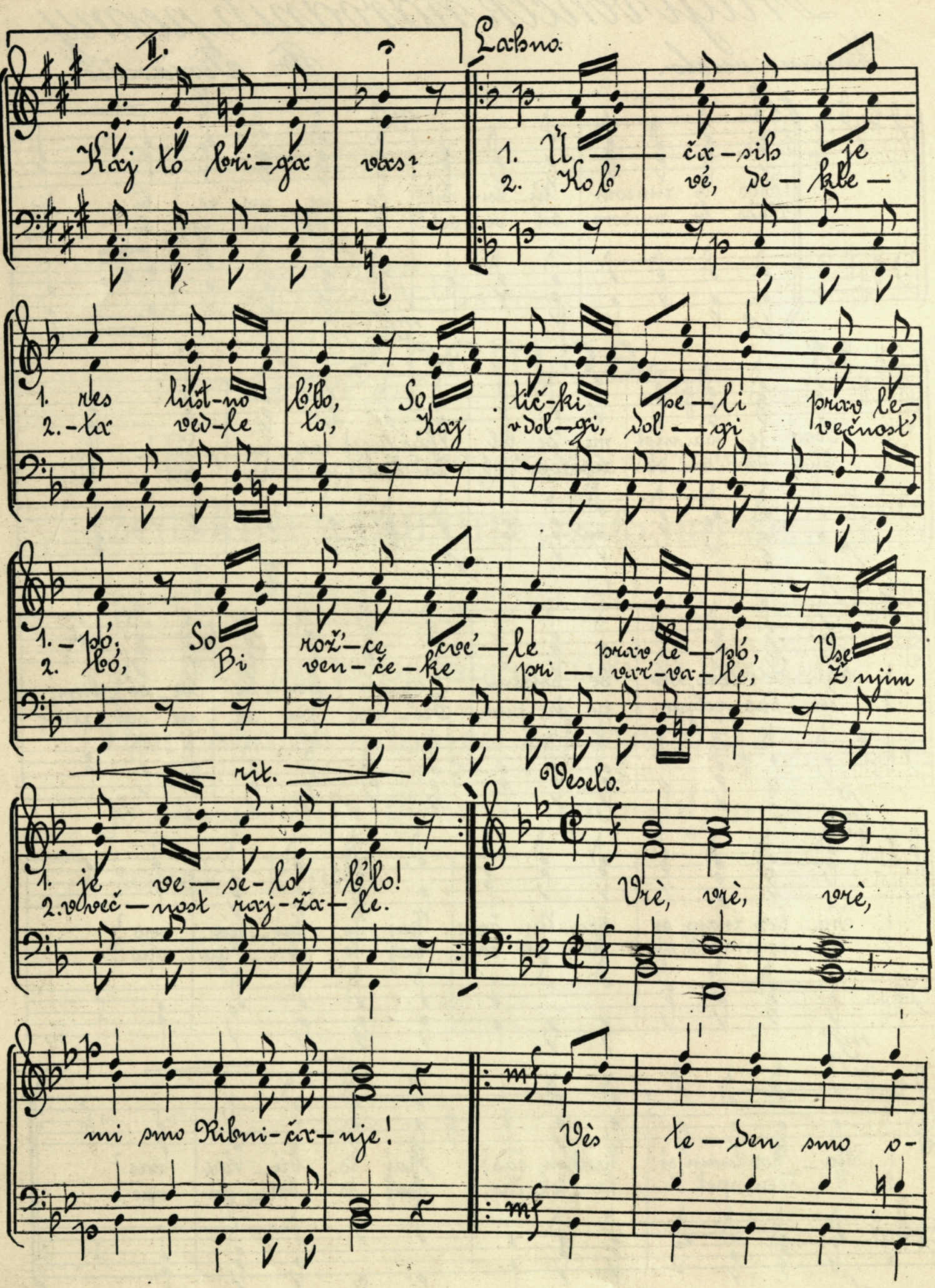

-kol' ho-dil', Vne-de-ljo smo Bo-ga mo-lil', da bi lon-cev

ne po-bil'. -bil'. Vrè, vrè, vrè!

I. rit. II.

Lahno.

mf

1. Sneg za to zi-mo slo-vó je že vzel, Spra-vil je
2. Sli-šiš po ga-jú pre-pe-va-ti tam, Tič-ki ve-

1. star-ček svoj ča-mer ve-sel; Žeb'-ca za-pe-la,
2. -se-li spet priš-li so k nam; Kak' žvr-go-li-jo,

1. Spar-ne zle-te-la: „Niš me še mra-zek ti vzel!"
2. Te-be bú-di-jo: „Le-pa ne-dolž-nost le vstan'!"

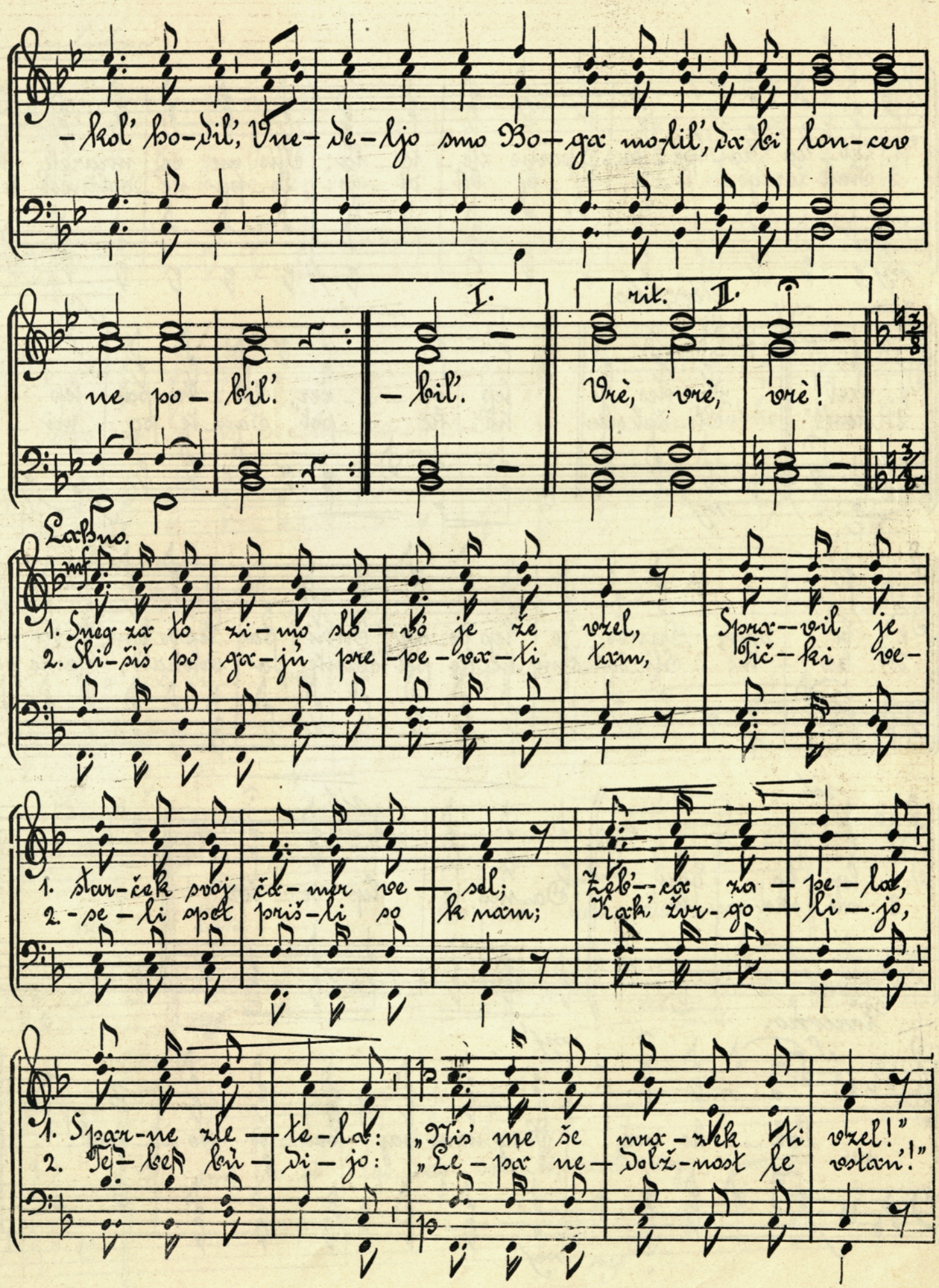

mf

1. Zeb'ca za_pe_la, Sparne zle_te_la: Niš' me še, mrazek, ti
2. Kak žvr_go_li_jo, Te_be bu_di_jo: „Le_pa ne_dolžnost, le

mf

Krepko.

mf

1. vzel! Da_nes je lep ve_čer, Ji_tri pa lep
2. stan'!" Sli_šal sem tič_ke peť, Fan_te pa vri_

mf

f

1. bo dan; Danes je lep ve_čer, Jutri pa lep bo dan, jutri pa
2. ka ti; Sli_šal sem tič_ke peť Fante pa vriskati, fante pa

rit.

1. lep bo dan. Da_nes je lep ve_čer!
2. vri_ska_ti.

rit.

rit.

rit.

Zmerno.

f

Lab_ko noč! Bog nam daj svo_jo po_moč!

mf

f

mf

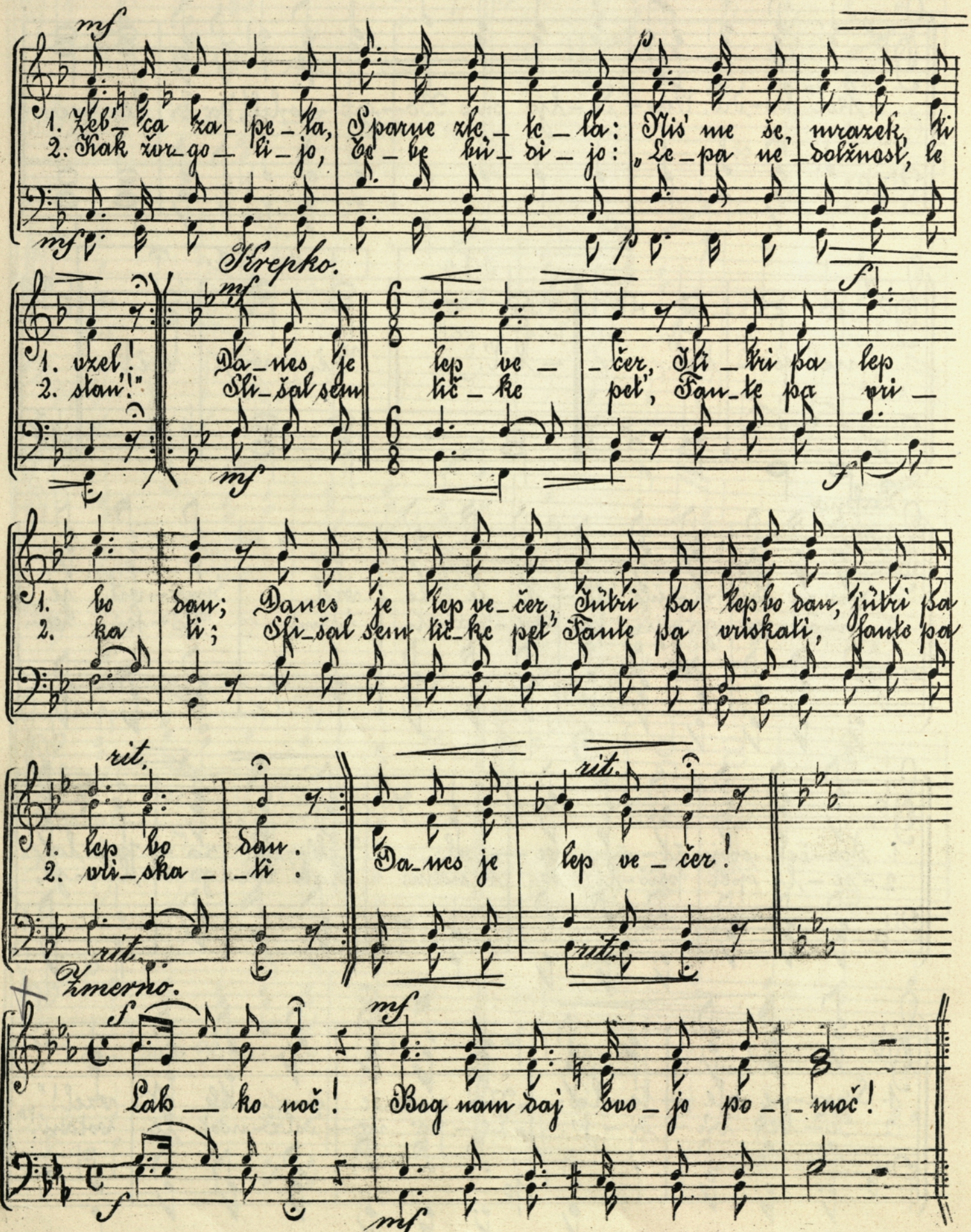

X Lahno.

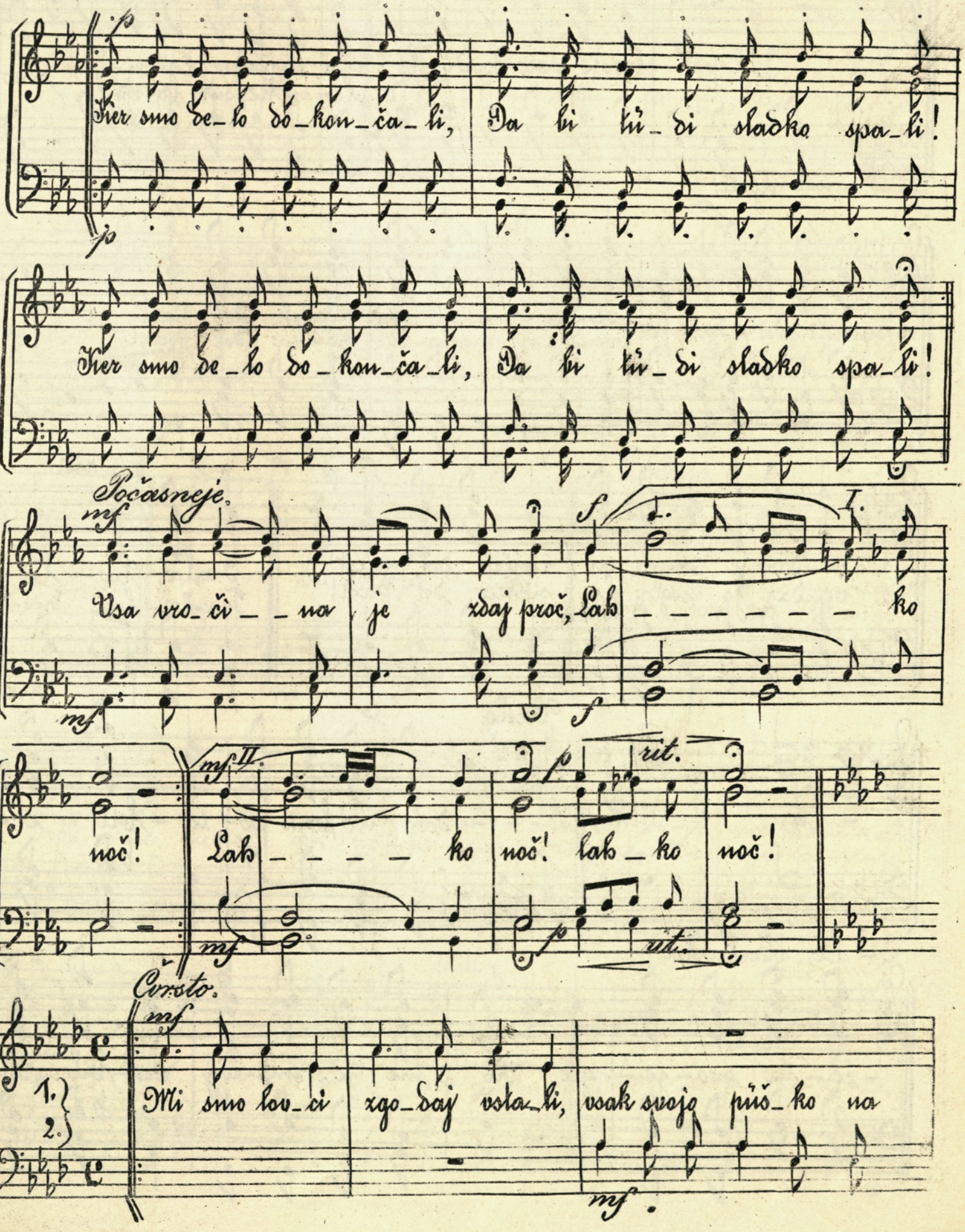
p
Ker smo de_lo do_kon_ča_li, Da bi tu_di sladko spa_li!
Počasneje.
mf
Vsa vro_čí_ _na je zdaj proč, Lah _ _ _ _ _ _ ko
f
I.
noč! Lah _ _ _ _ ko noč! lah _ ko noč!
mf II
rit.
Čvrsto.
1.
2.
Mi smo lov_ci zgo_daj vsta_li, vsak svoje puš_ko na

po hosti smo hodi-li, smo zajčeke lo-vi-li, smo
li-sičke smo lo-vi-li,

ramco djali,

mnili, da je špas, pa vendar je moral en zajček dol' past',
vendar je mogla li-sič-ka dol' past', pa

1. vendar je moral en zajček dol' past!'
2. vendar je mogla li sička dol' past!'

rit.

Trala-la-la-
Tra-la-la, tra-la

rit.

Veselo.

-la. Nik- - - - dar ne bom po-za-bil o-

-la, tra-la-la.

-če-ta svo-je-ga, Ki me je zmi-raj va-bil: „Moj

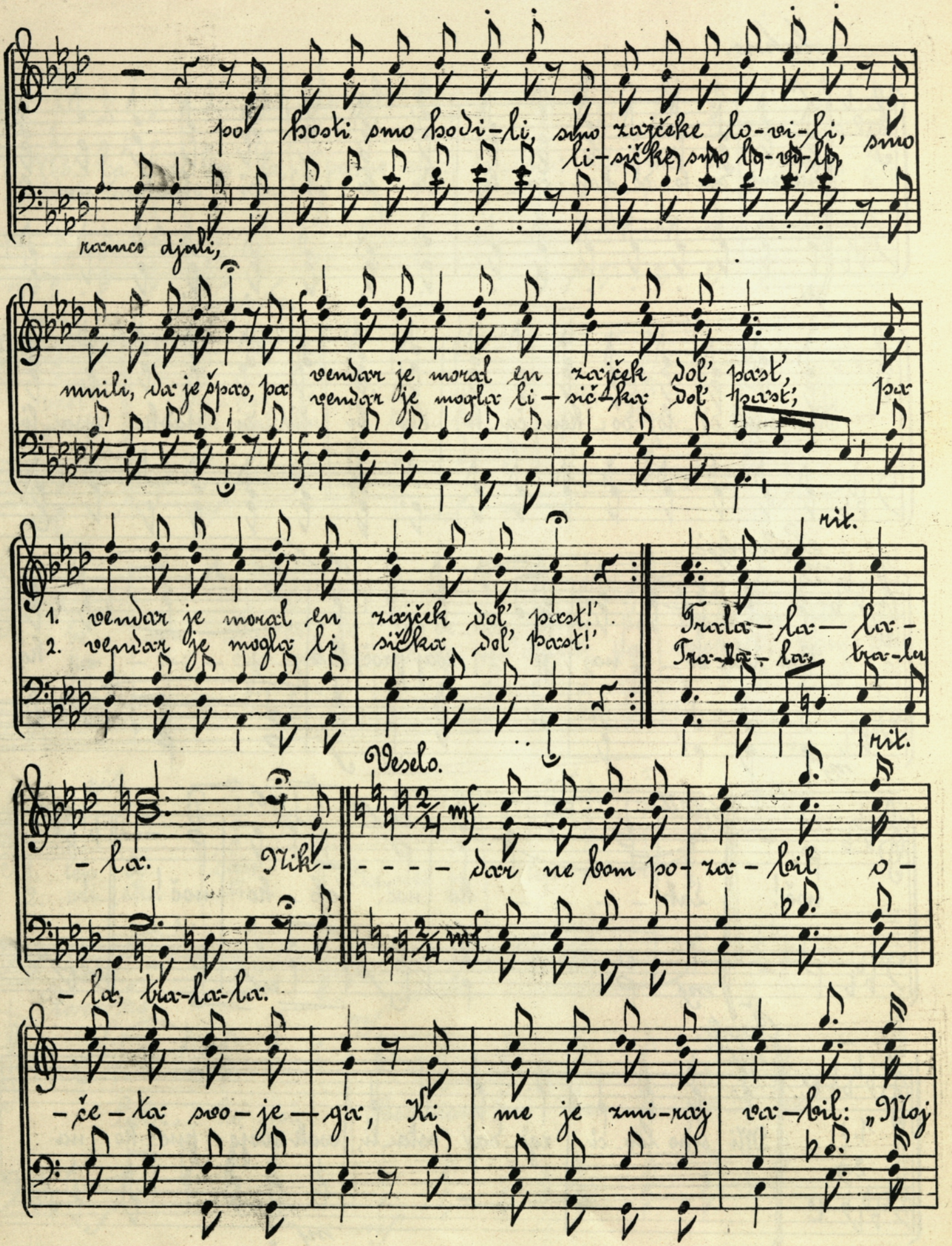

sin le pit poj'-va!"

1. En starček je bil, k'je
2. Je re-kel ta-kó, k'je

1. vin-ce rad pil, en glažek ga je spraznil, je drůzega na-
2. glažek nag-nil: „Naj te-če le, naj te-če, da se bo vid-lo

rit.

1.-lil.
2. dno."

da se bo vid-lo dno!

rit.

Lahno.

6/8 mf

1. Na pla-nin-cah
2. Gor' po-je-jo

6/8 mf

solu-či-ce si-je, na pla-nincah solučice si-je, na planincah
drob-ne tič'-ce, gor' po-je-jo drob-ne tič-ce, gor' po-je-jo

rit.

rit.

1. solnči-ce sije, na planincah lúštno je. gor' cve-te-jo ro-ži-ce.
2. drob-ne tičce, gor' cve-te-jo ro-ži-ce.

rit.

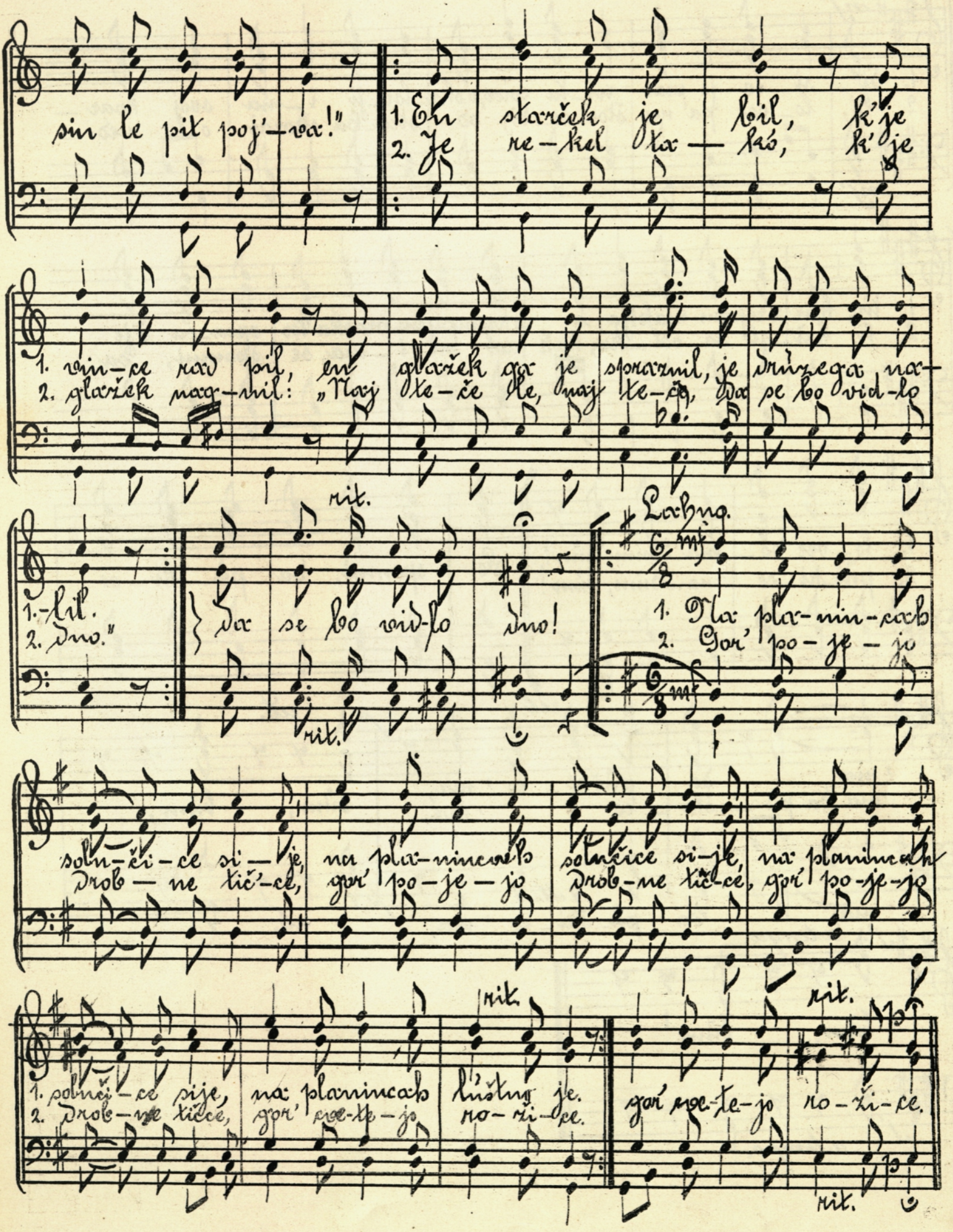

Živahno.

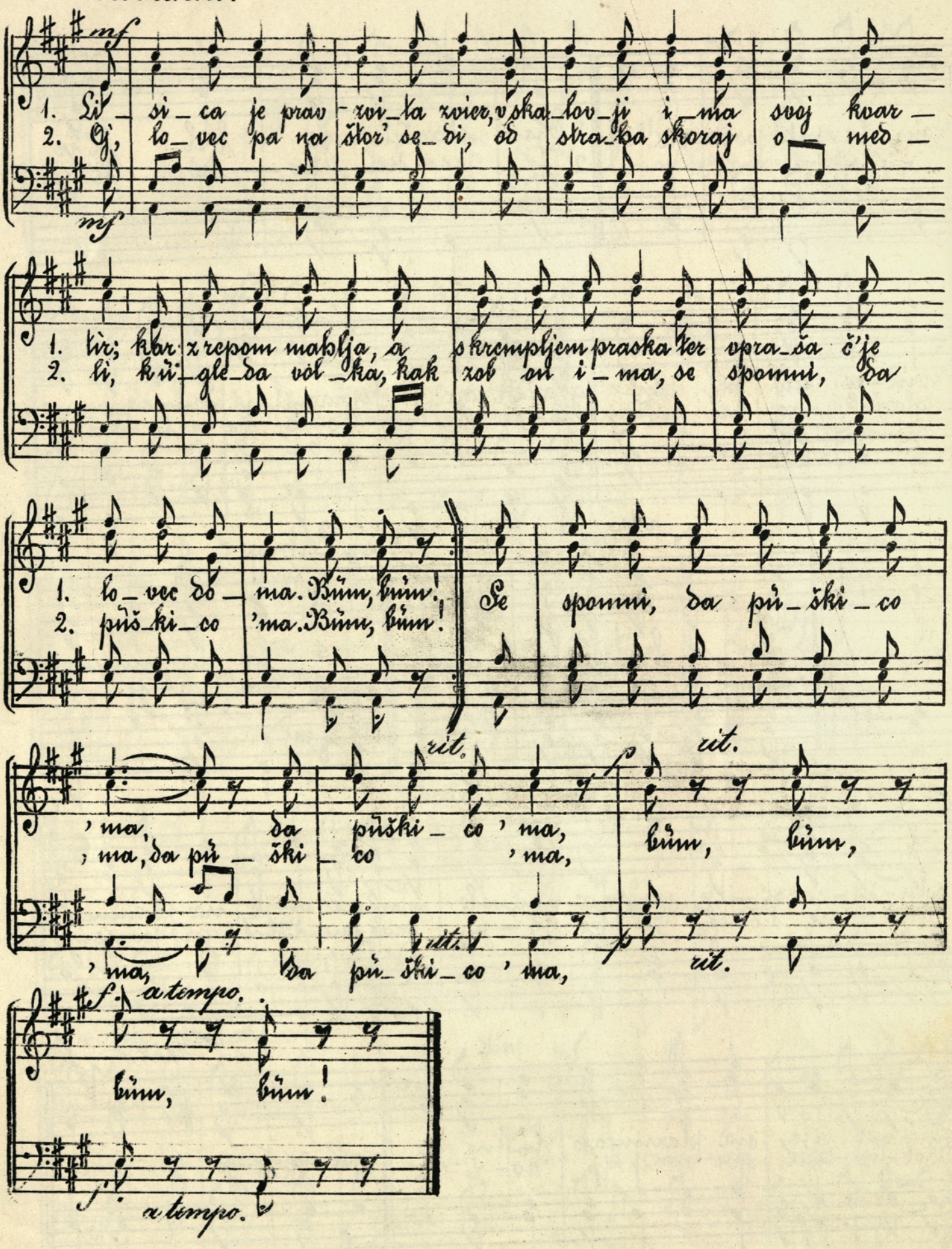
mf
1. Li_si_ca je prav_zvi_ka zvier, v ska_lov_ji i_ma svoj kvar_
2. Oj, lo_vec pa na_štor' se_di, od stra_ka skoraj o_med_
mf
1. lir; kar z repom mahlja, a s krempljem praska ter vpra_ša č'je
2. li, kši_gle_da vol_ka, kak zob on i_ma, se spomni, da
1. lo_vec do_ma. Bum, bum!
2. puš_ki_co 'ma. Bum, bum!
Se spomni, da puš_ki_co
rit.
, ma, da puški_co 'ma,
; ma, da puš_ki_co 'ma,
bum, bum,
rit.
, ma, da puš_ki_co 'ma,
rit.
f. a tempo.
bum, bum!
f. a tempo.

Litogr. zavod J. Blasnika nasl. Ljubljana.

d 36875

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK zu LAIBACH

III.

Venček narodnih pesmi.

Našim društvom sostavno priredil:

Fran Serjančič.

II. izpremenjeni natis.

Ljubljani 1902.

Založil prireditelj.

Tisk Blasnikovih naslednikov.

Opomba.

Ta venček je namenjen v prvi vrsti ženskim zborom; zato naj se pojeta spodnja glasova oktavo višje. Ker pa je poraben tudi za moški zbor, ako se intonira cel ton višje, je za spodnja glasova uporabljen basovski ključ.

03003394G

Tretji venček národnih pesmi.

Fr. Ferjančič.

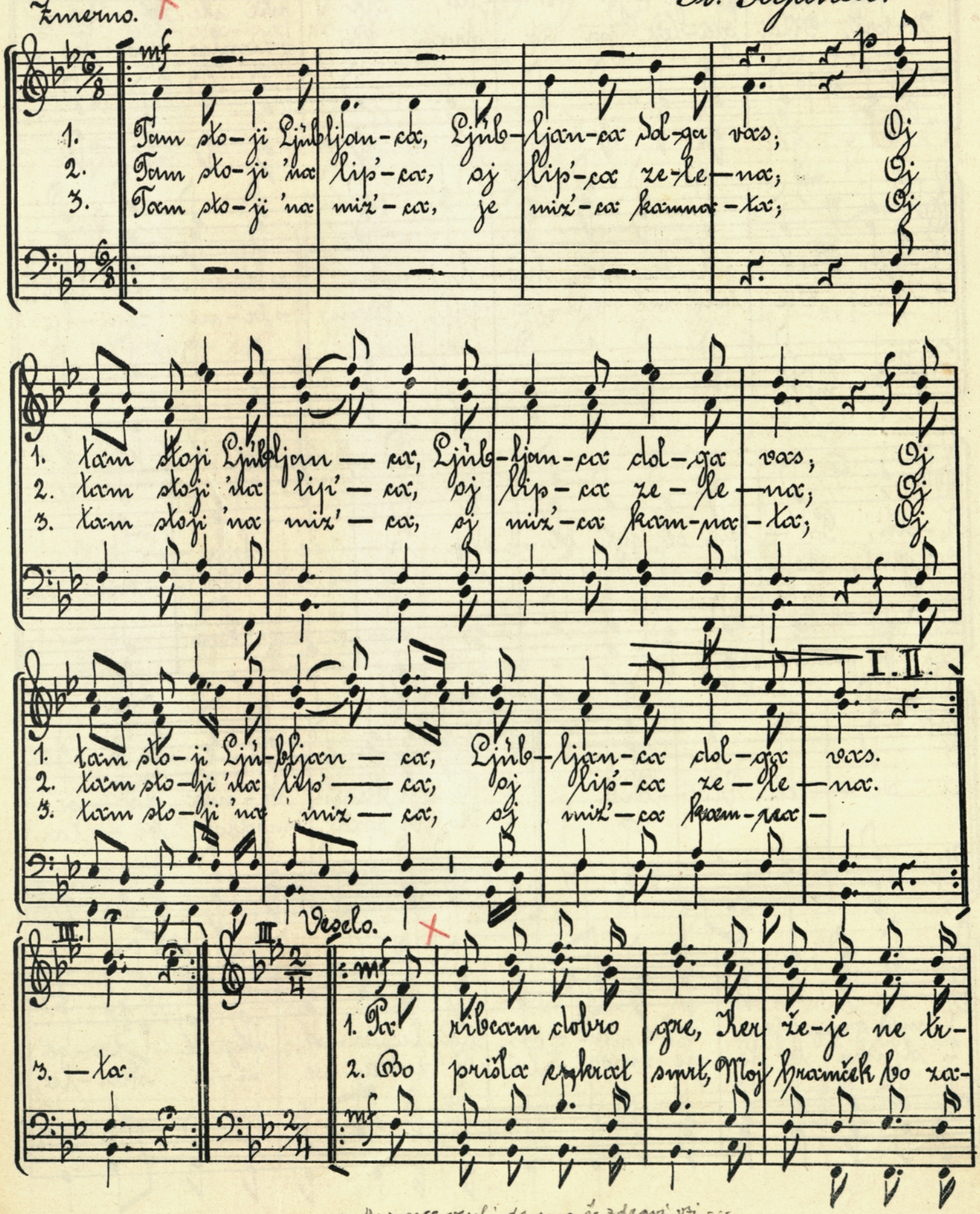

Zmerno.

mf

1. Tam sto-ji Ljub-ljan-ca, Ljub-ljan-ca dol-ga vas; Oj
2. Tam sto-ji 'na lip'-ca, oj lip'-ca ze-le-na; Oj
3. Tam sto-ji 'na miz'-ca, je miz'-ca kamna-ta; Oj

1. tam stoji Ljub-ljan-ca, Ljub-ljan-ca dol-ga vas; Oj
2. tam stoji 'na lip'-ca, oj lip-ca ze-le-na; Oj
3. tam stoji 'na miz'-ca, oj miz'-ca kam-na-ta; Oj

I. II.

1. tam sto-ji Ljub-ljan-ca, Ljub-ljan-ca dol-ga vas.
2. tam sto-ji 'na lip'-ca, oj lip'-ca ze-le-na.
3. tam sto-ji 'na miz'-ca, oj miz'-ca kam-na-

III.

3. -ta.

III. Veselo.

mf

1. Pa ribcam dobro gre, Ker že-je ne tr-
2. Bo prišla enkrat smrt, Moj hramček bo za-

mf

1. Ne v nce veseli, da smo še zdravi vsi ...

1. -pé, Pa pi-je-jo vo-dó, In nič ne za-po-
2. -prt, Moj gla-žek pa na stran', Bo v zemljo za-ko-

mf

1. -jó; Pa vod-ka se ska-li, In rib'-cam ža-lost
2. -pan; Ne bom več vin-ca pil, Bom v čr-ni zem-lji

mf

1. -stri, Po-tem se jim sr-cé, sr-cé hla-dí.
2. gnil, Po-tem si bom sr-cé, sr-cé hla-dil.

più lento rit.

sr-cé hla-díl.

Lahno mf

1. Tam ń krajń sa-ma za-se
2. Ko bi rožča modra bi-la,

1. med grmovjem roža ra-se, Naj le ra-se, naj le ra-se
2. slanca bi te ne vmori-la, O zakaj se ni-si skri-la,

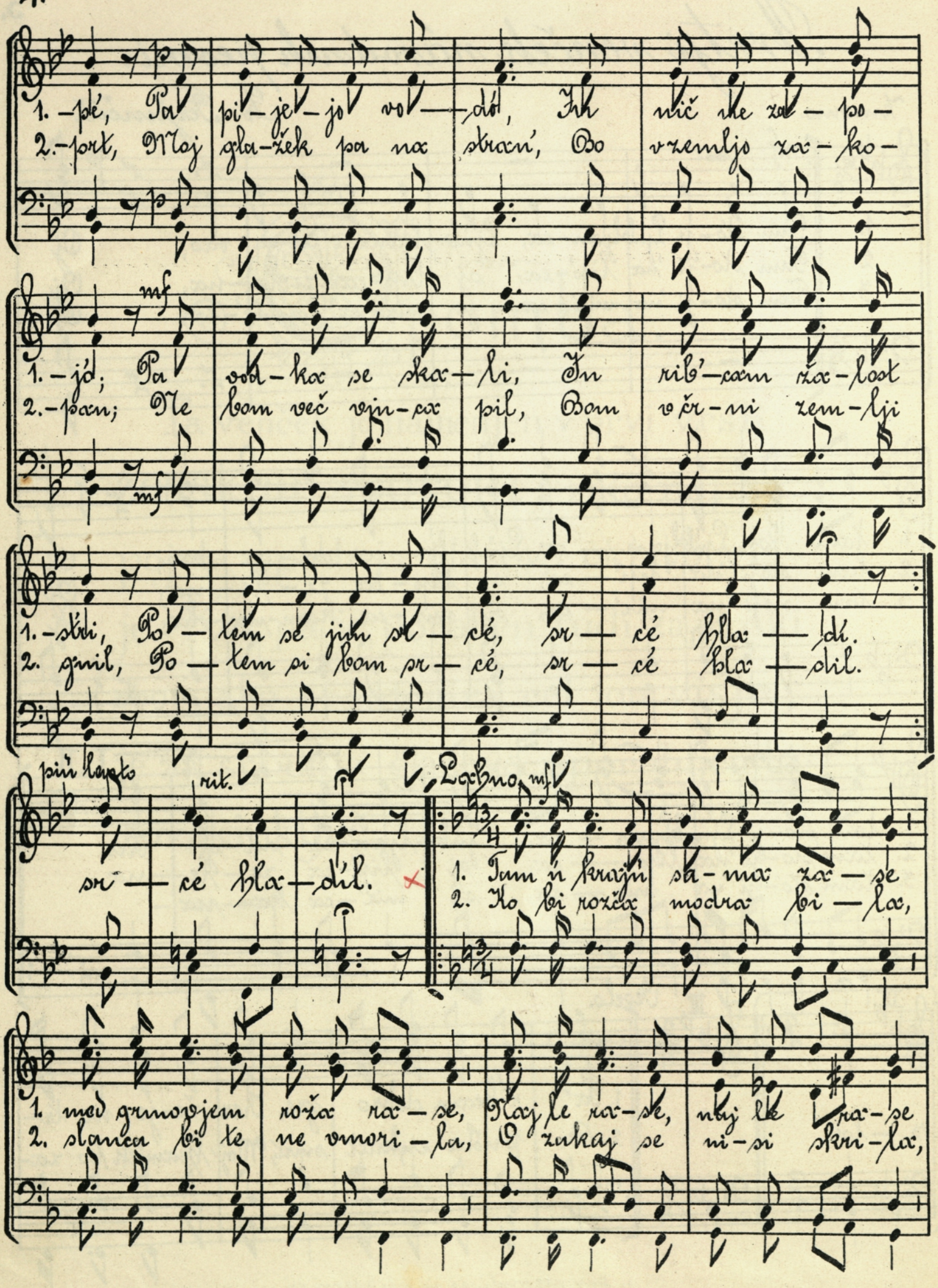

meno mosso molto rit.

pp

1. O pre-sreč-na ro-ži-ca, O pre-sreč-na ro-ži-ca!
2. Ti ne-sreč-na ro-ži-ca, Ti ne-sreč-na ro-ži-ca!

pp

mf

ro-ži-ca!

Zmerno.

mf

1. Res lúšt-no je tam na de-žel'
2. Vsak kmetič 'ma svo-je ve-se
3. Na svet' so res križ' in te-ža

1. -ci, Kjer hiš'-ca na sa-mem sto-jí, O-kol' so pa
2. -lje, Če kol'-kej po-šte-no ži-ví, Čez dan se na-
3. -ve, Pa nič ne po-raj-taj moj brat, Vne-be-sih bo

1. travnik' ze-le-ni, To me-ne naj-bolj ve-se-
2. -de-la, na-po-je, Zve-čer pa prav slad-ko za-
3. več-no ve-se-lje, Ga bo-mo vži-va-li en-

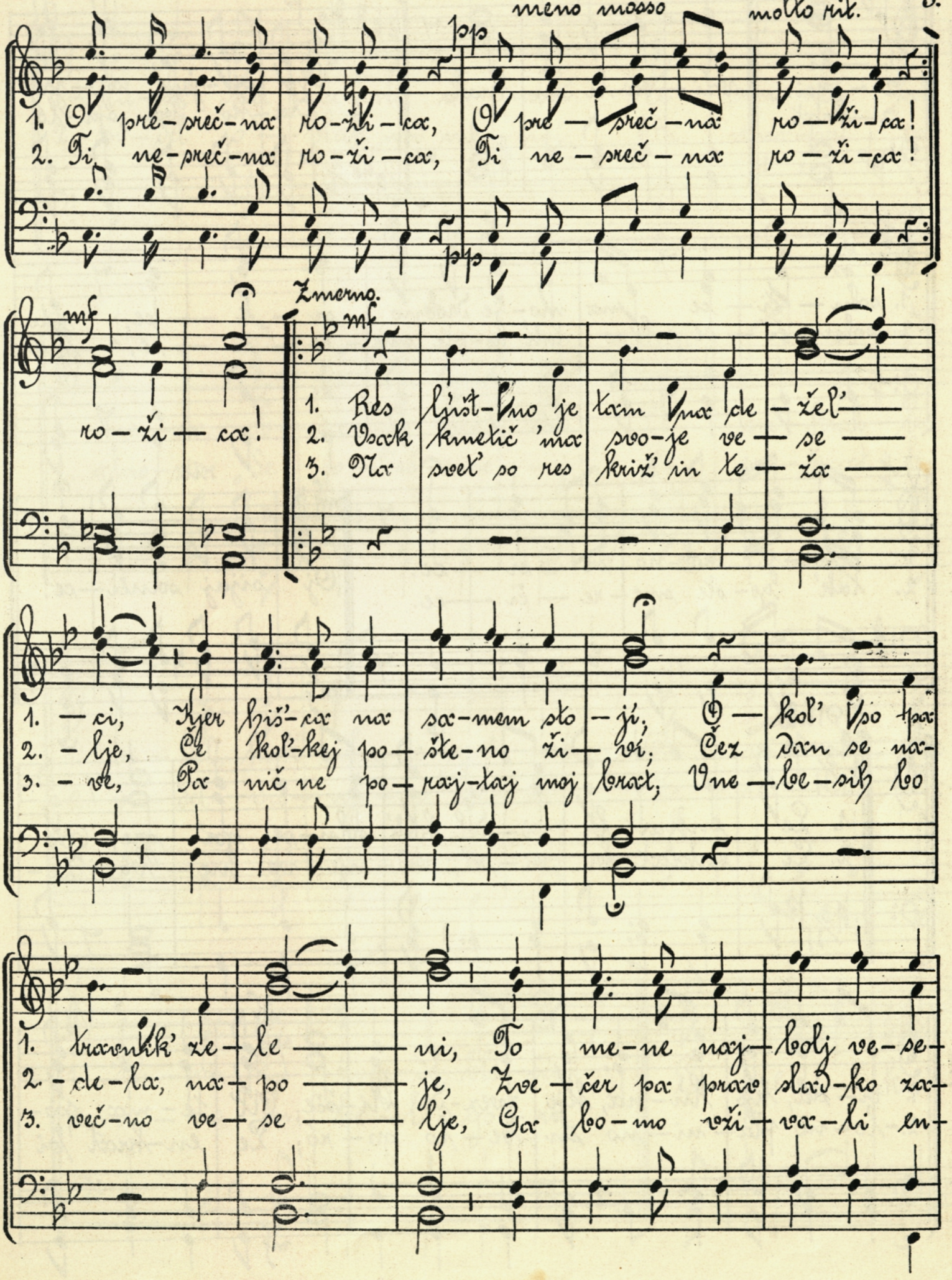

1. — li.
2. — spi.
3. — krat.

vži — va-li en-krat.

Otožno.

1. Oj si-jaj, si — jaj
2. Ka-ko bom s'ja-lo

1. solu — či — ce na mo-je drobno sr — či — ce, na
2. solu — či — ce, k'so tak' go-ste sme — re — či — ce, k'so

1. mo-je drob-no sr — či — ce.
2. tak' go-ste sme-re — či — ce.

rit.

mf

Oj sijaj soluči — ce!

mf

Milo.

1. Le enkrat bi vi-del, kak' solu-ce gor' gre, Bi
2. Le enkrat bi vi-del, viš-nje-vo ne-bó, Ze-

1. vi-del, kje lú-na, kje zvez-de bli-šče. Al' te-ma po-
2. -le-no pla-ni-no in be-lo go-ró; Le en-krat bi

mf

mf

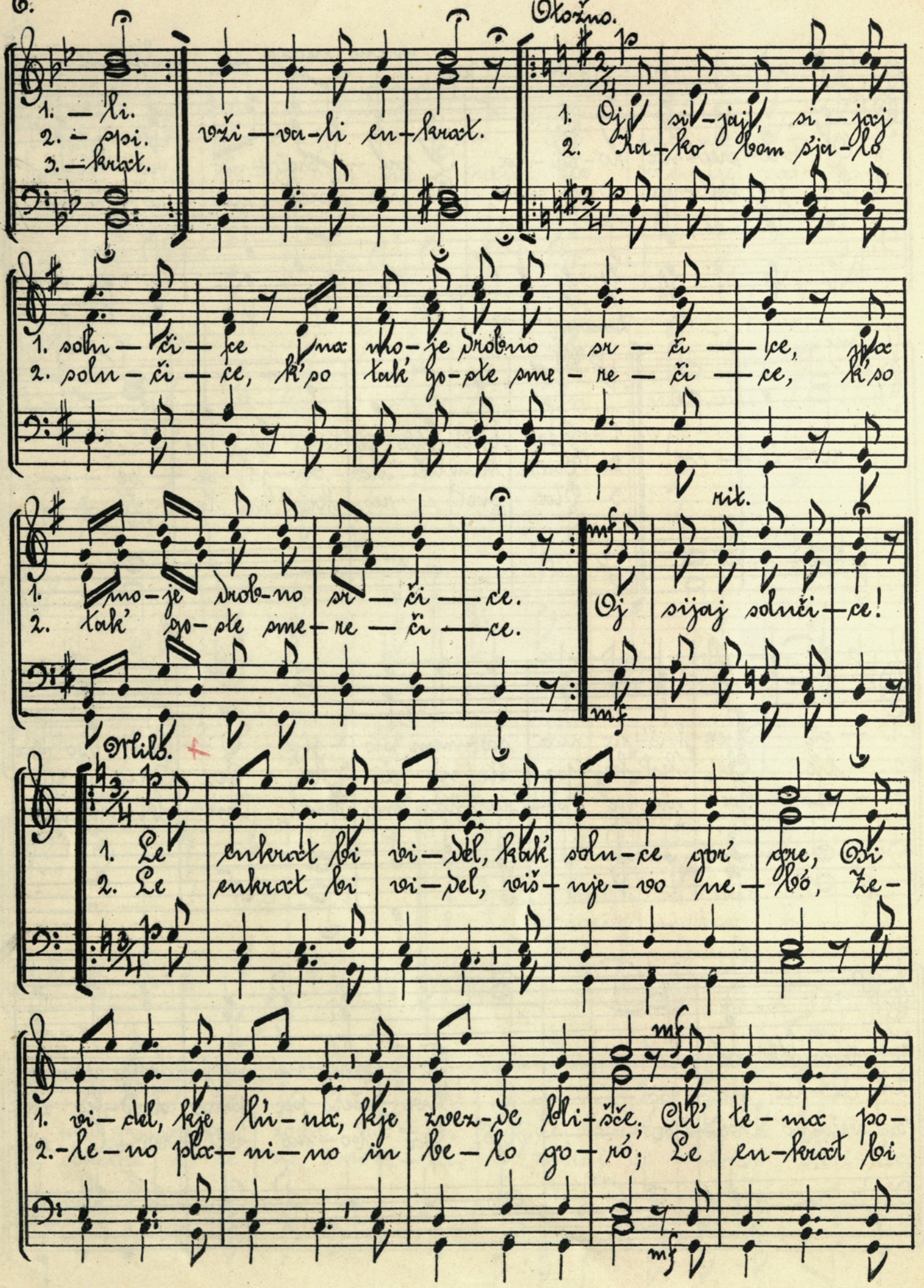

1.-skú-ša nad ma-no si moč, Ne vem nič od
2. vi-del o-blak nad me-noj, Bi vpra-šal ga

1. dne-va, ob-da-ja me noč. Le en-krat bi
2. glas-no: „Se jo-češ z me-noj?" Le en-krat bi

1. vi-del, kak' soln-ce gor' gré, Bi vi-del, kje
2. vi-del viš-nje-vo ne-bó, Ze-le-no pla-

1. lu-na, kje zvez-de bli-šče! Le en-krat!
2.-ni-no in be-lo go-ró.

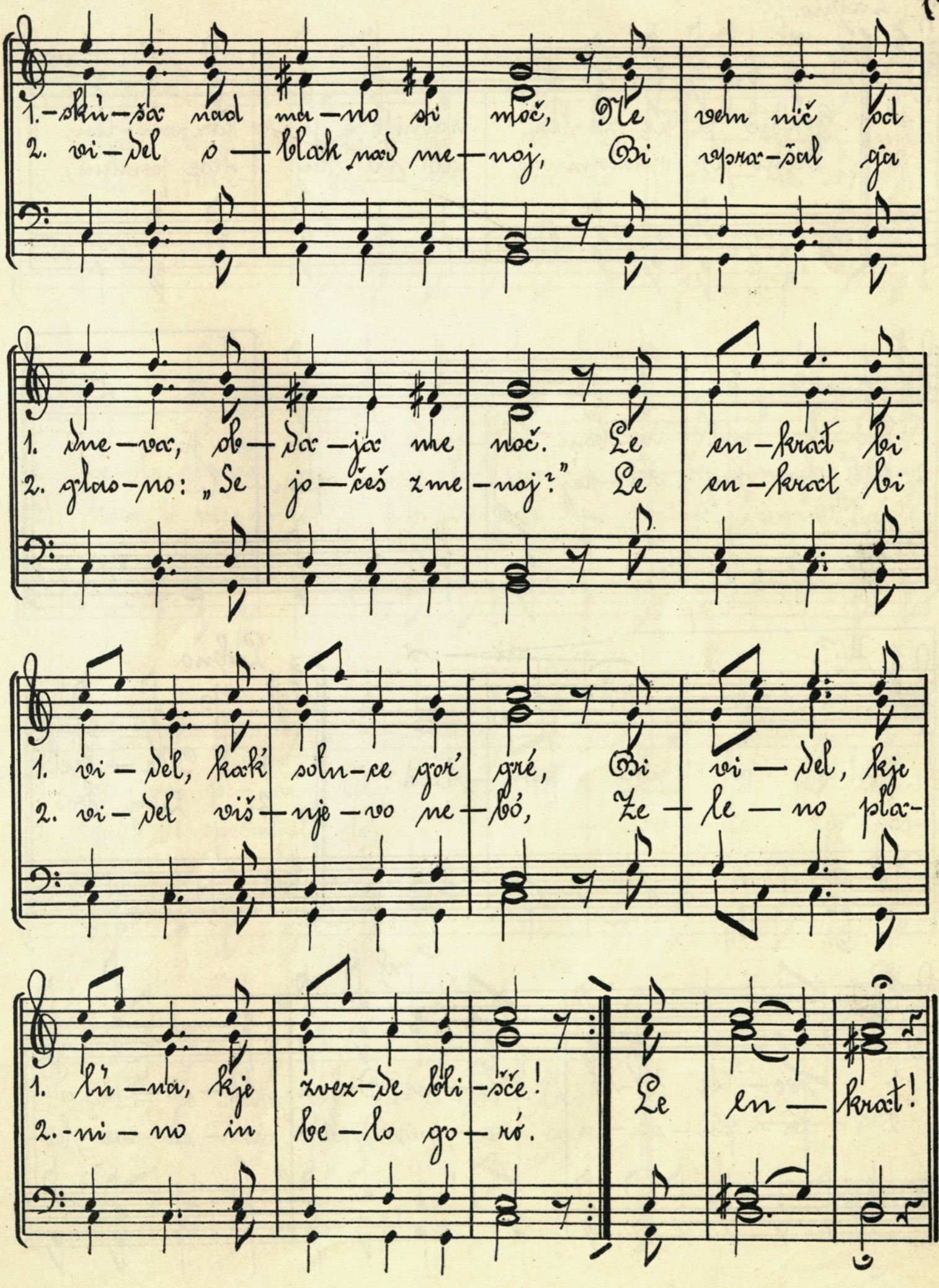

Lahno.

mf

1. Gozdič je že ze-len, travnik je raz-cve-ten,
2. Tički jaz vprašam vas, al' bo kaj skor pomlad,

1. Tič-ki pod ne-bom ve-se-lo po-jó.
2. Al' bo kaj sko-raj ze-le-na pom-lad?

I.

II.

rit.

-lad, al' bo pom-lad?

Lahno.

1. Mr-zel
2. Zdaj boš

mf

1. ve-ter te-be že-ne, Drobna ti-či-ca od
2. za-pů-sti-la me-ne, Oj, kak' sr-ce me bo-

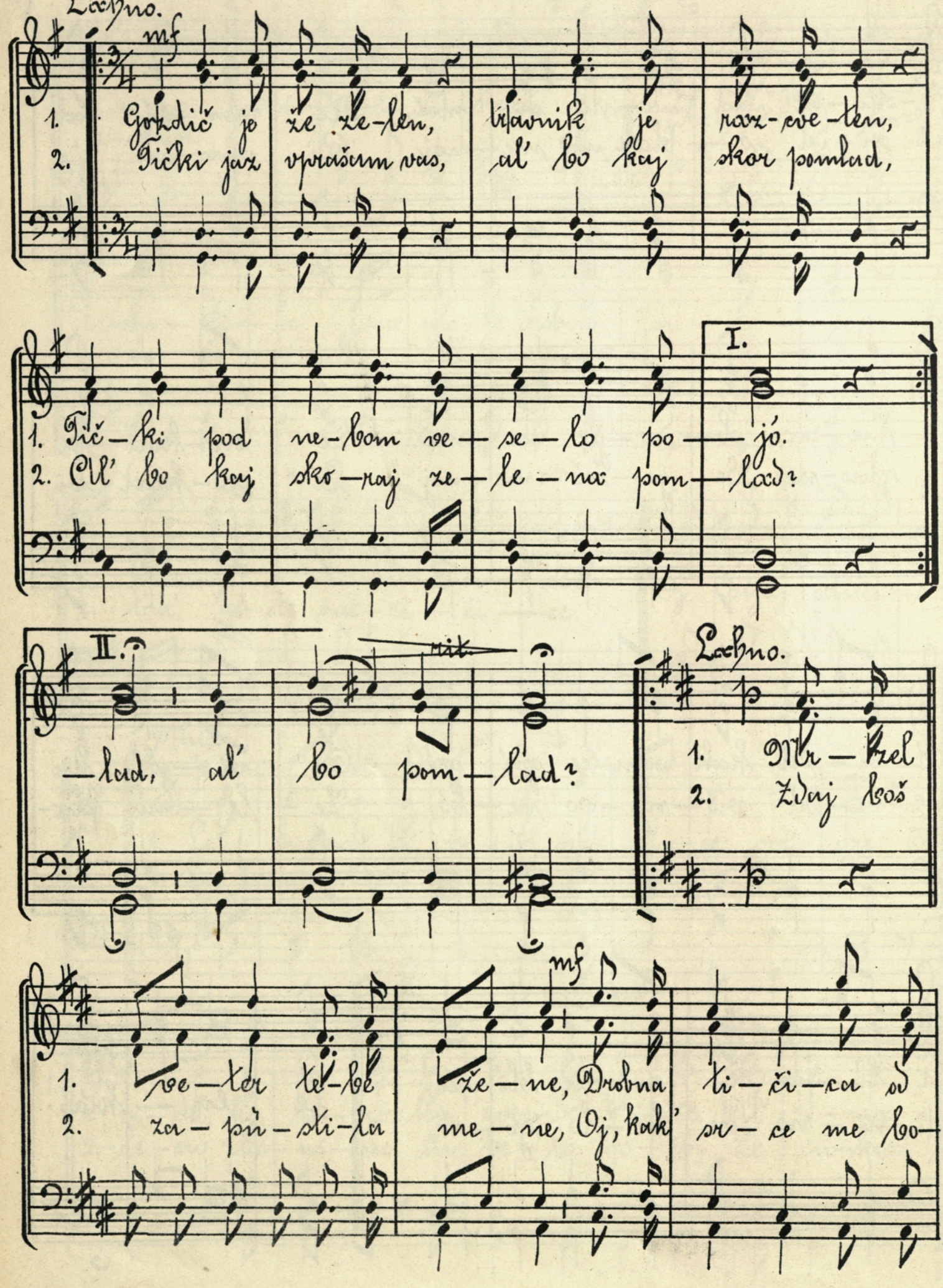

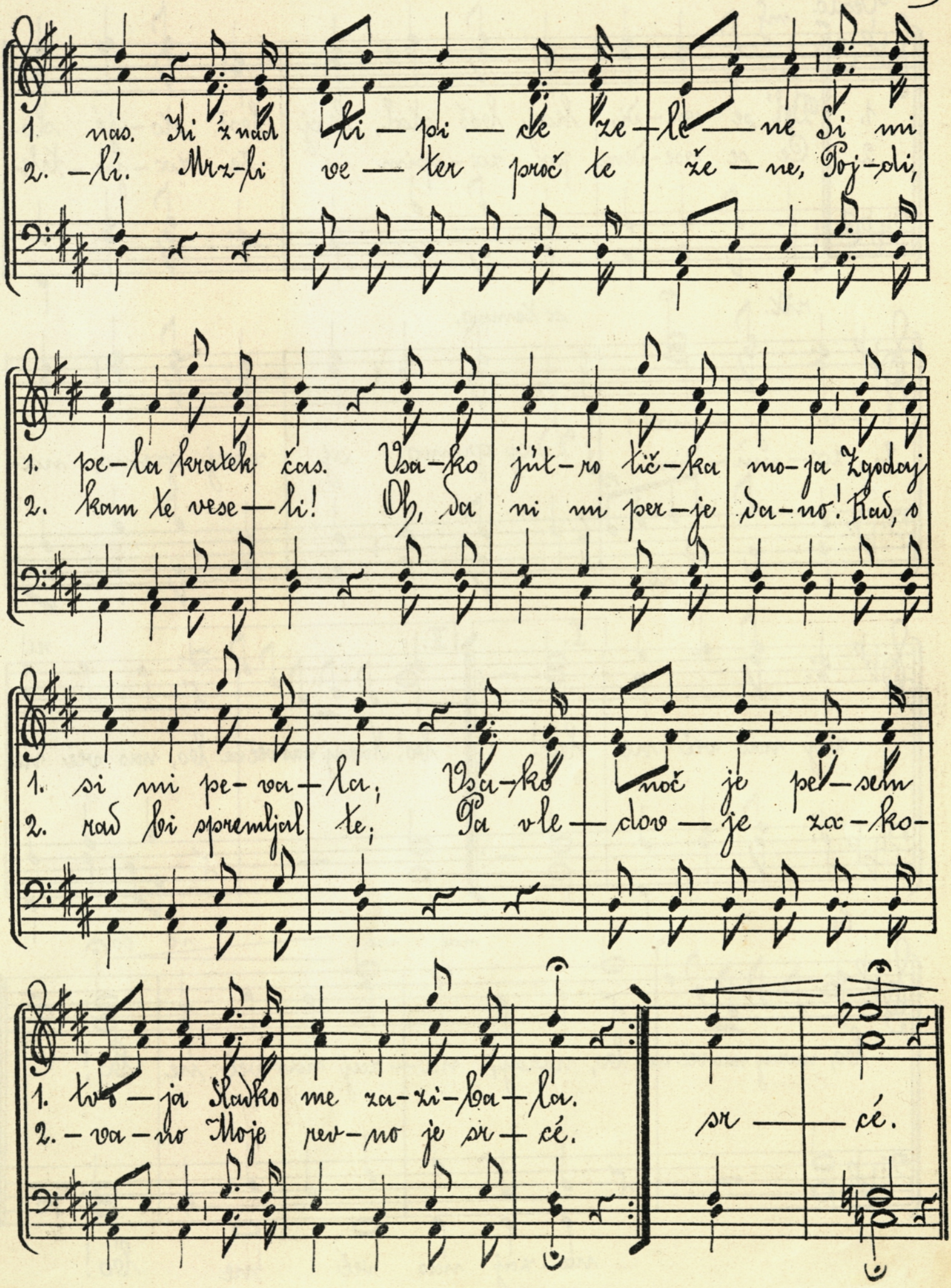
1. nas. Ki znad li — pi — ce ze — le — ne Si mi
2. — lí. Mrz-li ve — ter proč te že — ne, Poj-oli,
1. pe-la kratek čas. Vsa-ko jut-ro tič-ka mo-ja Zgodaj
2. kam te vese — li! Oh, da mi mi per — je da-no! Kad, s
1. si mi pe-va — la, Vsa-ko noč je pel — sem
2. kad bi spremljal te; Da vle — dov — je zac-ko-
1. tvo — ja Slavko me za-zi-va — la.
2. — va-no Moje per-no je sr — cé.
sr — cé.

Veselo. mf

1. Dol' se vse-di, kaj boš stal, kaj boš sto-jé slo-
2. Če se vse-dem, pa za-spim in še za-jú-trk

rit. a tempo.

1. -vó je-mal?
2. za-mú-dim.

Zdaj gremo, oj zdaj gremo, na-

rit.

I. II. ne

-zaj nas več ne bo! bo! Nazaj nas več ne bo, nas več ne

bo nas več ne bo

bo, nazaj nas več ne bo, nazaj, na-zaj nas več ne bo!

na-zaj nas več ne bo!

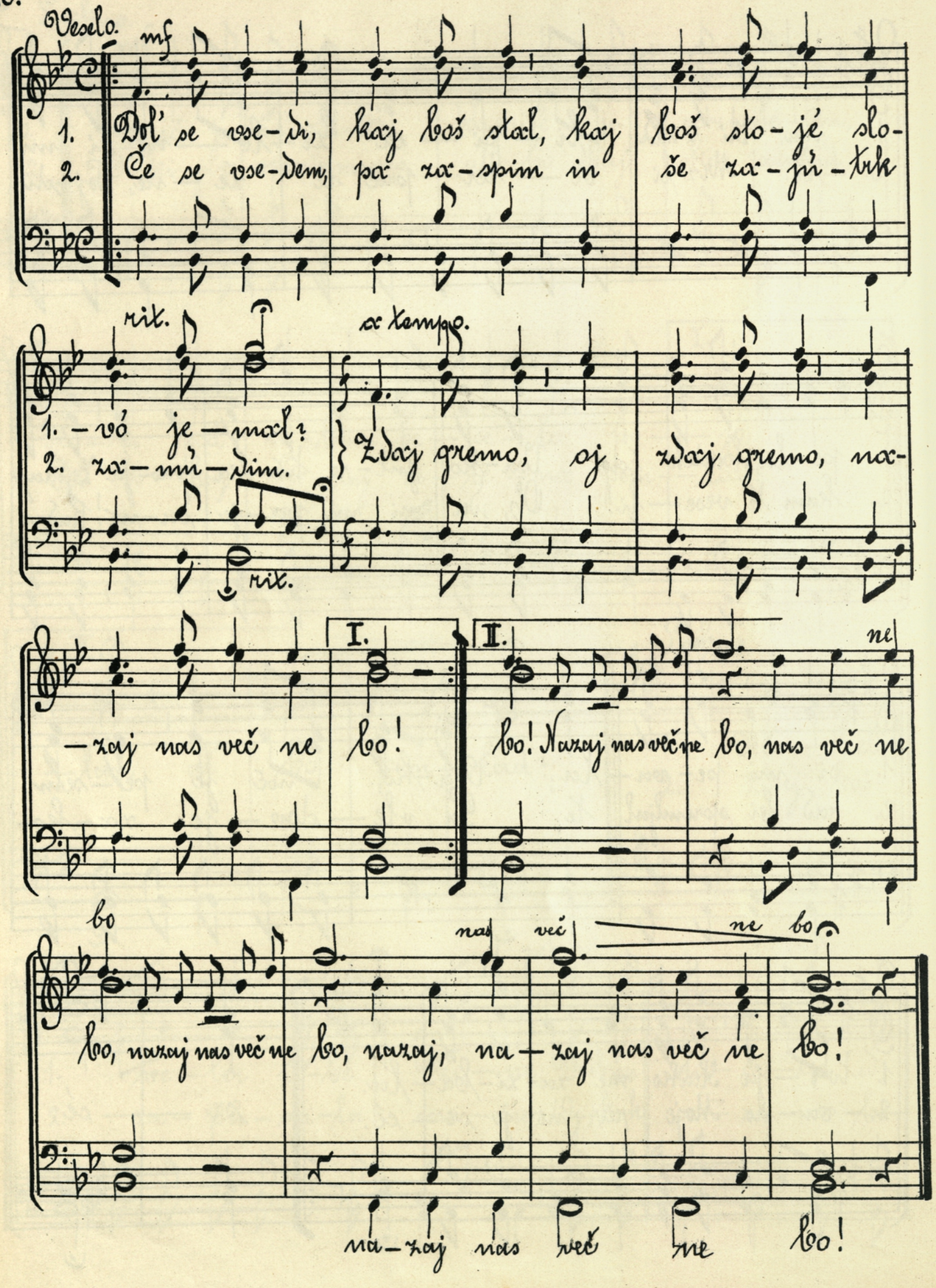

Litogr. zavod J. Blasnika nasl. Ljubljana.

IV.

Venček narodnih pesmi.

Našim društvom sostavno priredil:

Fran Erjančič.

II. natis

Ljubljani 1902.

Založil prireditelj.

Tisk Blasnikovih naslednikov.

K K LYCEAL BIBLIOTHEK zu LAIBACH

Opomba.

Ta venček je namenjen v prvi vrsti ženskim zborom; zato naj se pojeta spodnja glasova oktavo višje. Ker pa je poraben tudi za moški zbor, ako se intonira cel ton višje, je za spodnja glasova uporabljen basovski ključ.

030033947

Četrti venček narodnih pesmi.

Fr. Ferjančič.

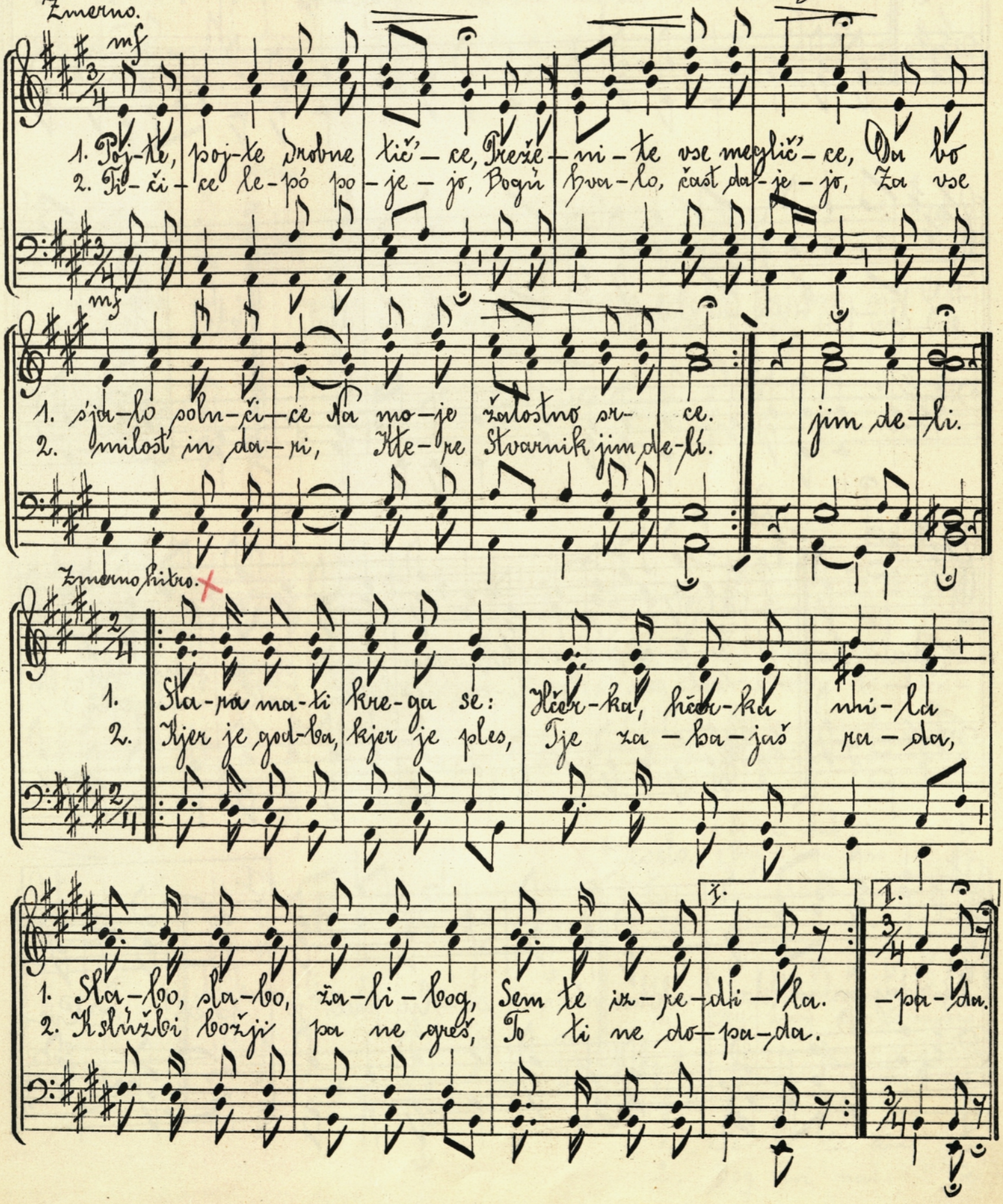

4.

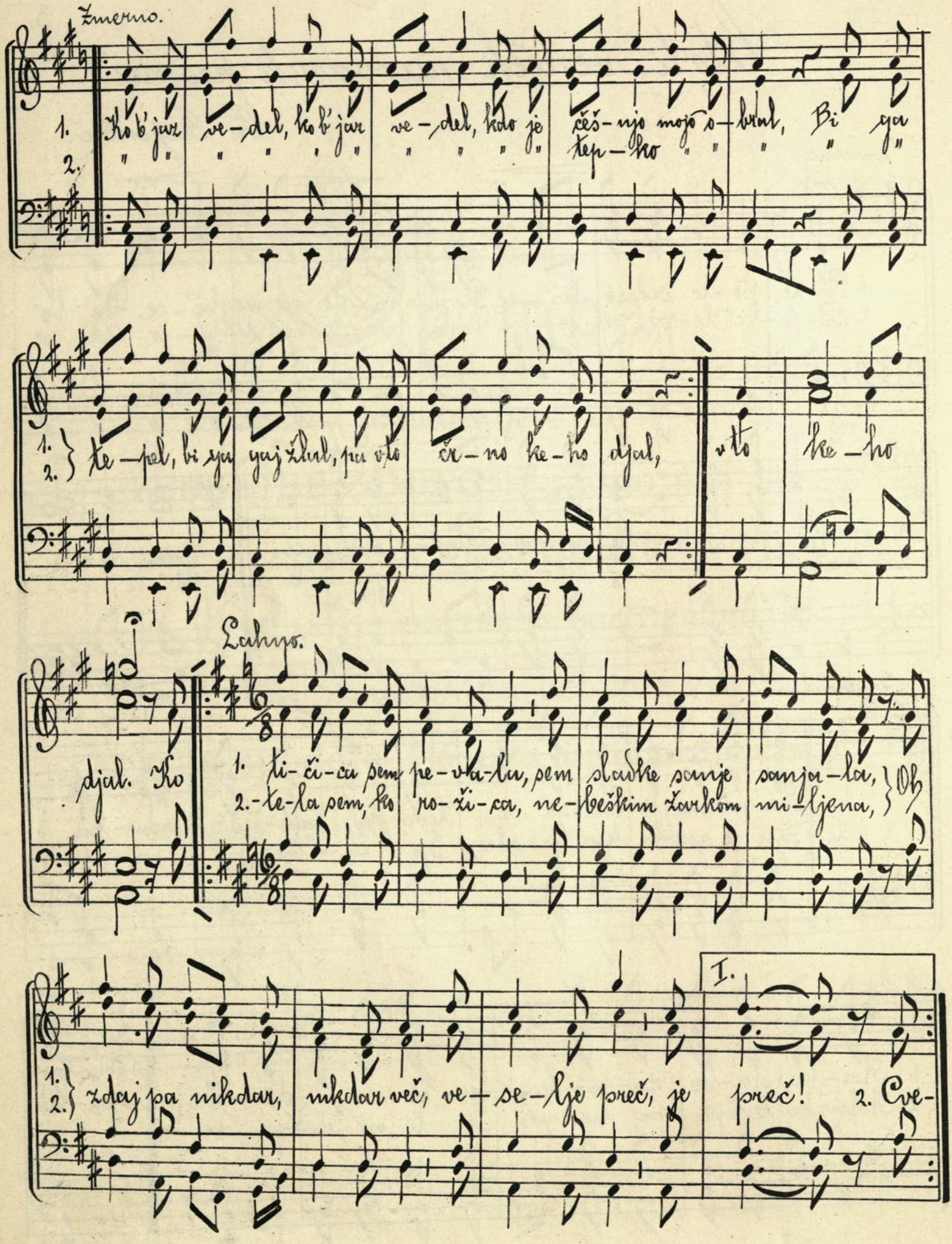
Zmerno.
1. Ko b' jaz ve-del, ko b' jaz ve-del, kdo je češ-njo mojo s-bral, Bi ga
2. " " "

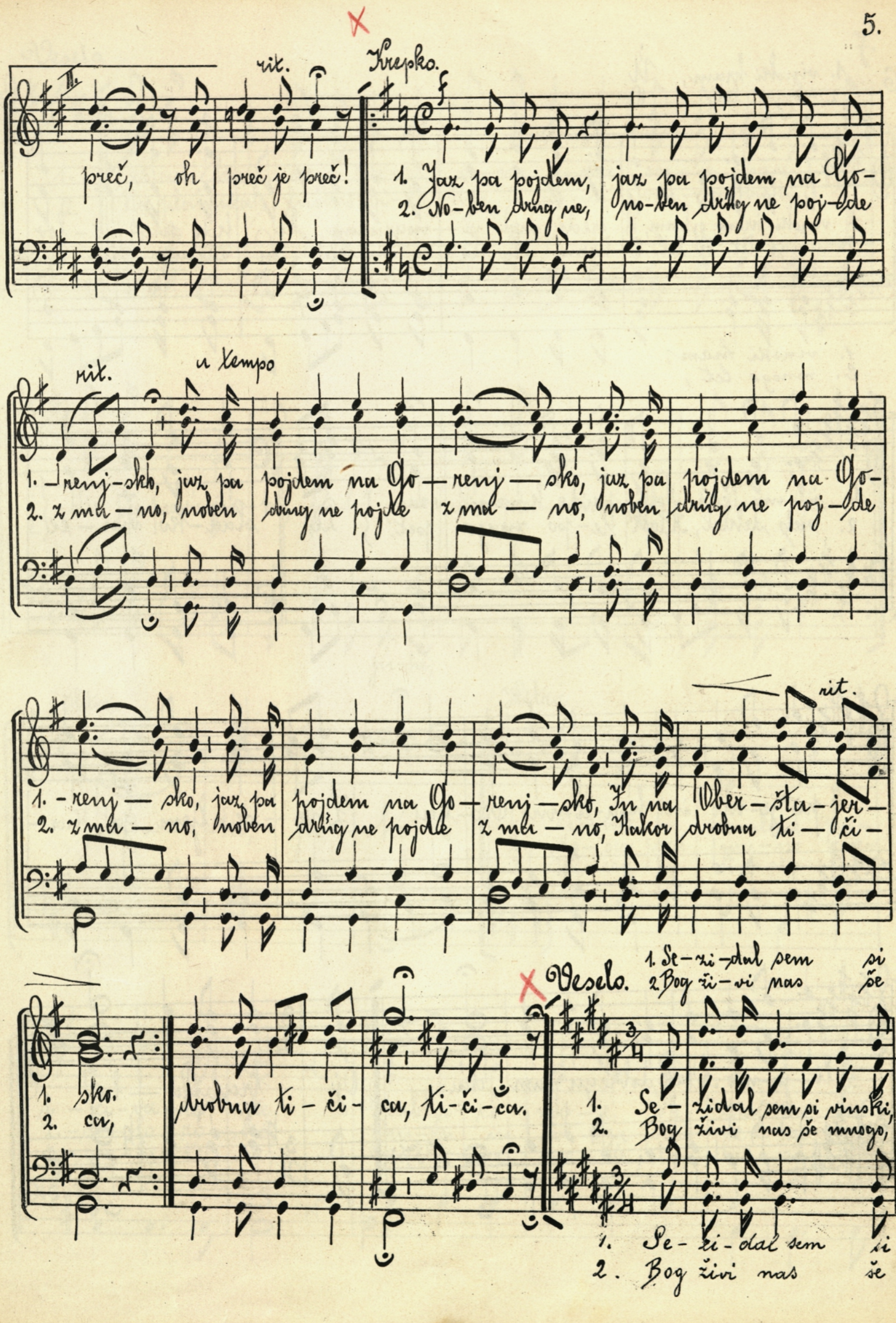
rit.
Krepko.
preč, oh preč je preč!
1. Jaz pa pojdem, jaz pa pojdem na Go-
2. No-ben druzi ne, no-ben druzi ne poj-de
rit.
a tempo
1. -renj-sko, jaz pa pojdem na Go-renj-sko, jaz pa pojdem na Go-
2. z mo-no, noben druzi ne pojde z mo-no, noben druzi ne poj-de
1. -renj-sko, jaz pa pojdem na Go-renj-sko, Ja na
2. z mo-no, noben druzi ne pojde z mo-no, Kakor
rit.
Ober-šta-jer-
drobna ti-či-
1. Se-zi-dal sem si
2. Bog ži-vi nas še
Veselo.
1. sko.
2. ca,
drobna ti-či-ca, ti-či-ca.
1. Se-
2. Bog
zidal sem si vinski,
živi nas še mnogo,
1. Se-zi-dal sem si
2. Bog živi nas še

6. 1. vinski hram, V
2. mnogo let, O-

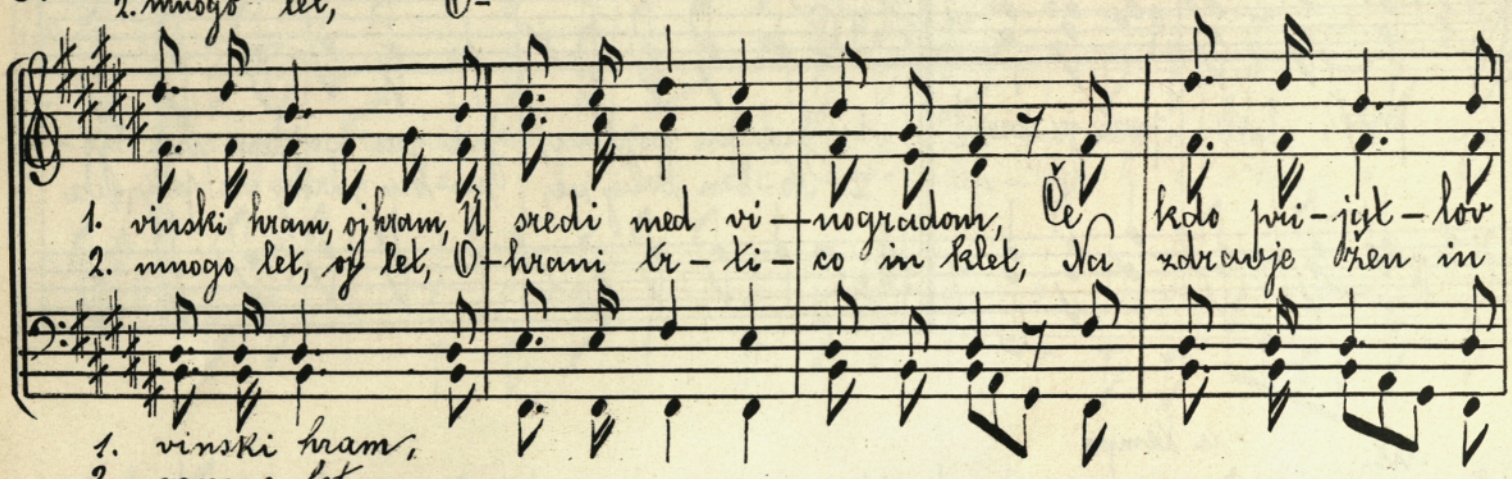

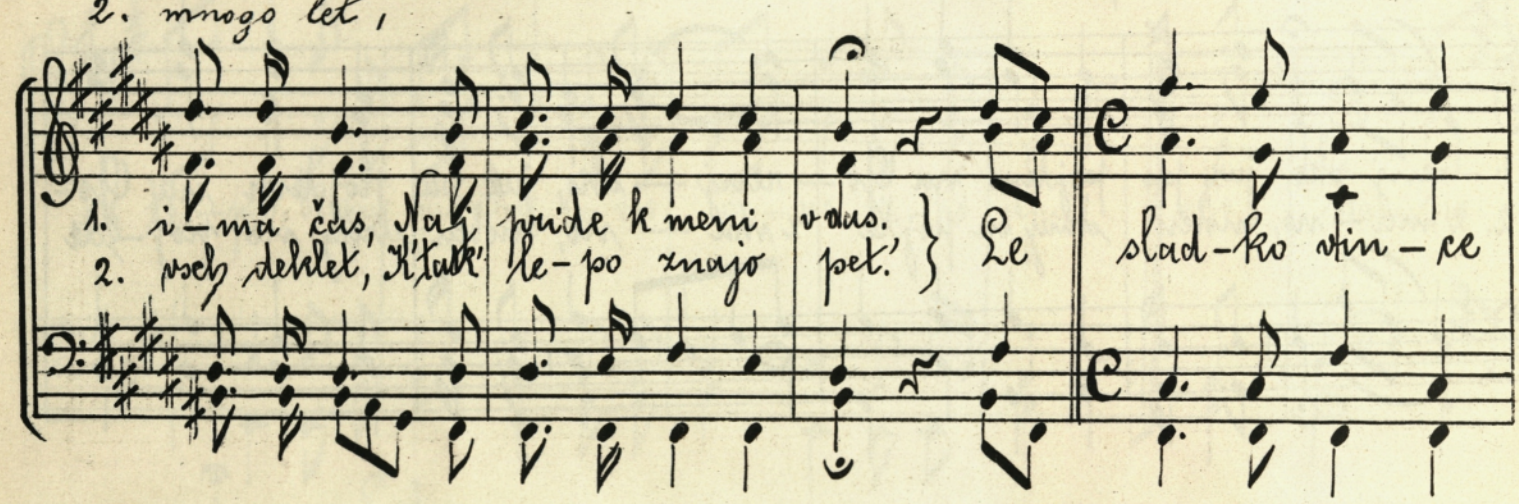

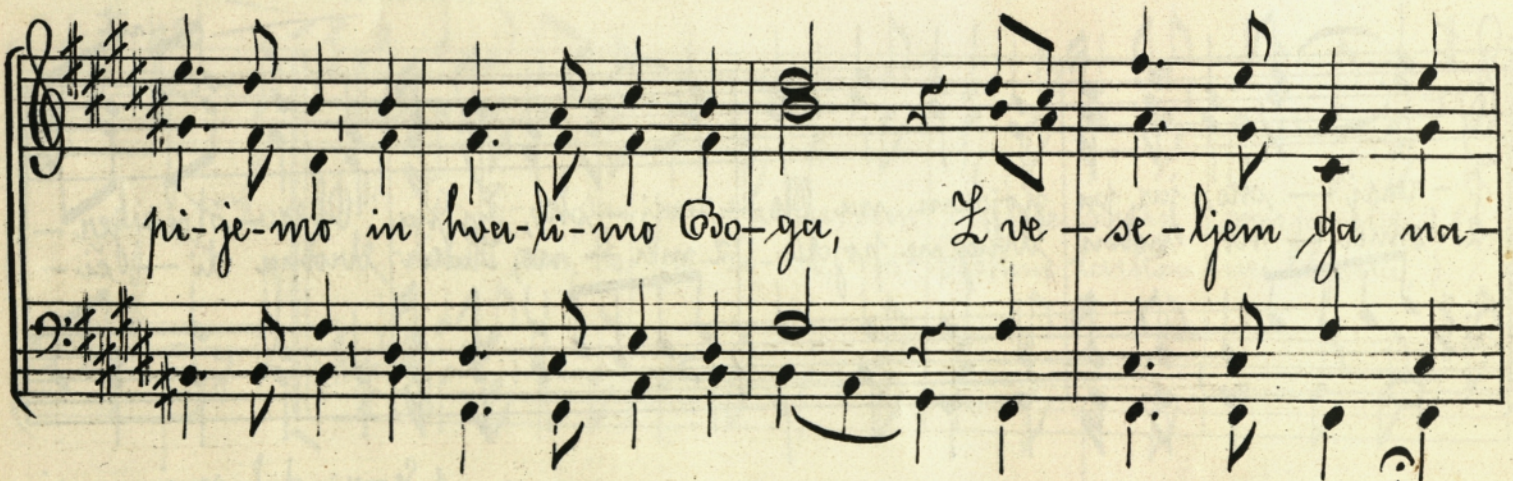

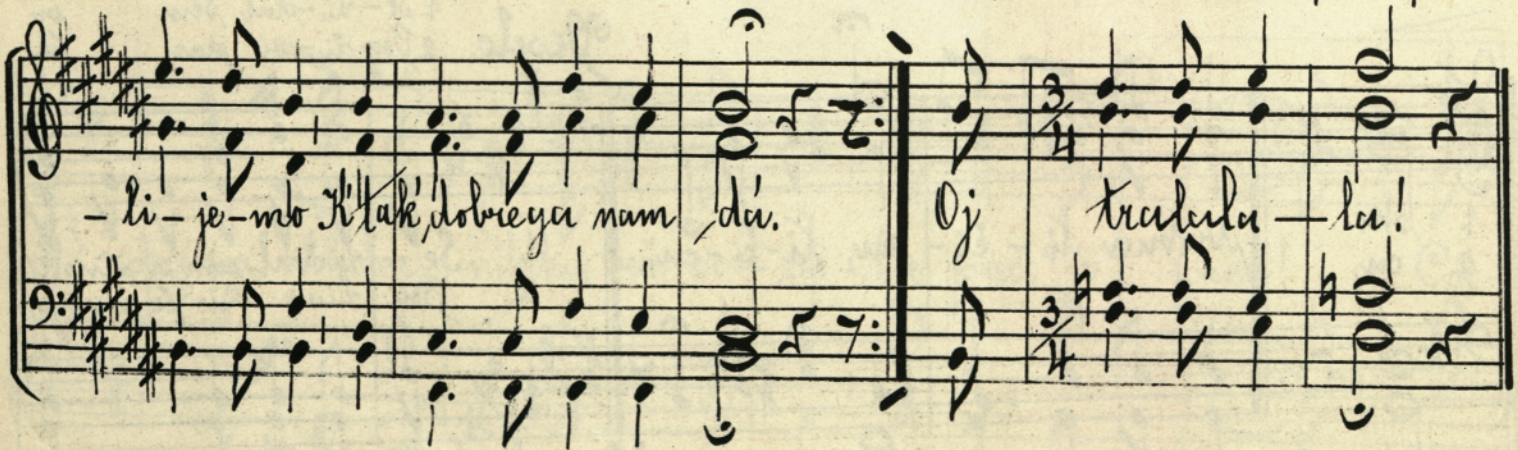

Veselo.

1. Pastarička ovce pa-se, o-na i-ma svo-je špase, } Pa-
2. Na planincah lüštno bi-ti, kjer je do-sti vin-ca pi-ti, }

1. } -stir pa prav: jü-hé, jü-hé, Na pla-nin-cah lüštno je.
2. }

jü-hé,

Hitreje.

Jü - - - - - hé, jü — hé!

Hitro.

1. Zi-mo in pomlad po-
2. Ko-sec pred ma-no z ve-
3. Ur-no in či-sto po-

1. -či-va-le ste, Grablji-ce mo-je, oh zdaj pa več
2. -se-lo ro-kó, Brú-si in švi-ga strú-pe-no ko-
3. -gra-bi-te ve, Grablji-ce mo-je, tra-vi-ce le-

8.

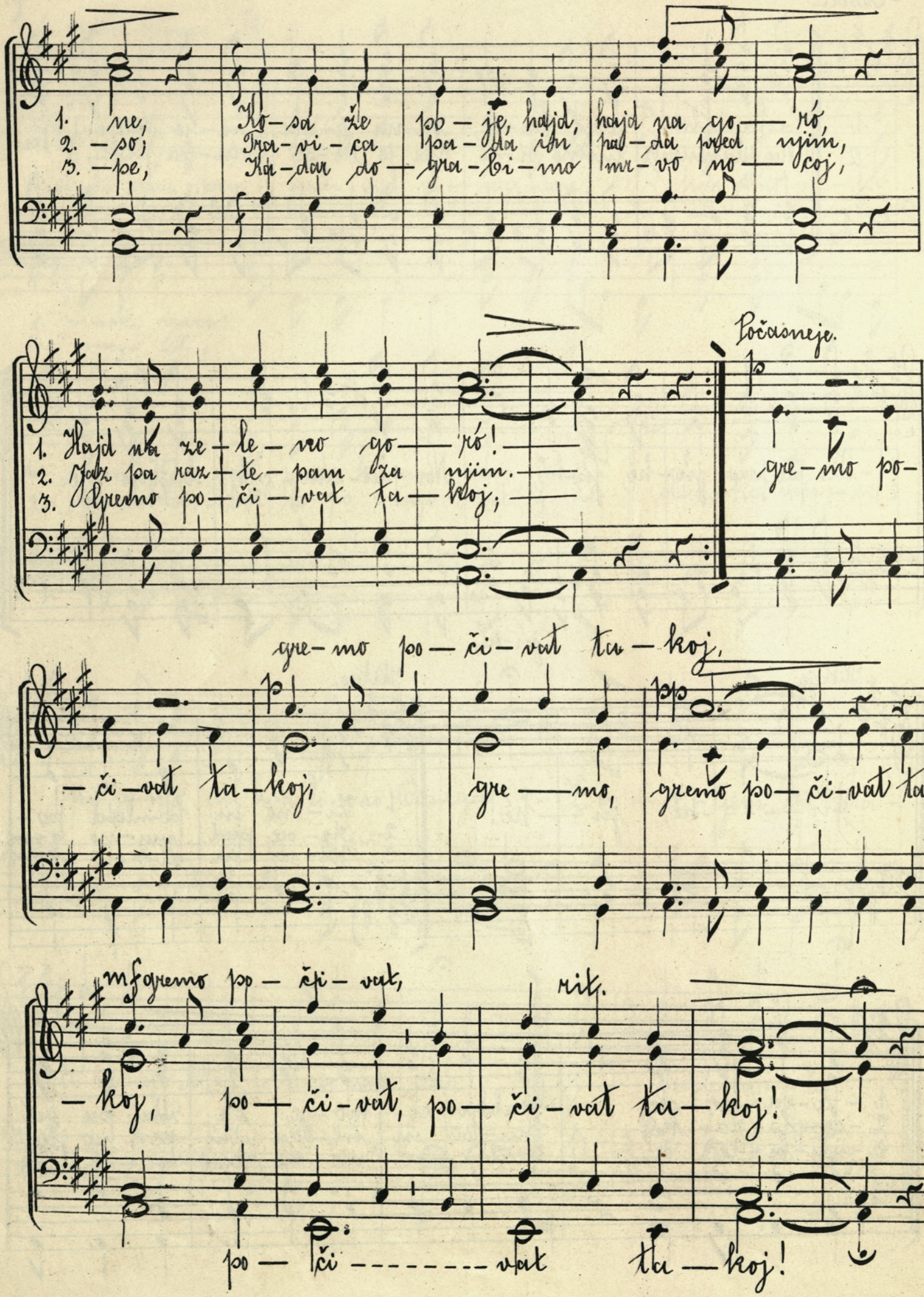
1. ne, Ko – sa že pb – je, hajd, hajd na go – ró,
2. – so; Tra – vi – ca pa – da ih pa – da pred njim,
3. – pe, Ka – dar do – gra – bi – mo mr – vo no – coj;
Počasneje.
1. Hajd na že – le – no go – ró!
2. Jaz pa raz – te – pam za njim.
3. Gremo po – či – vat ta – koj;
gre – mo po –
gre – mo po – či – vat ta – koj,
– či – vat ta – koj, gre – mo, gremo po – či – vat ta –
mf gremo po – či – vat, mit.
– koj, po – či – vat, po – či – vat ta – koj!
po – či – vat ta – koj!

Ljúbi koščèk.

Fr. Ferjančič.

Veselo.

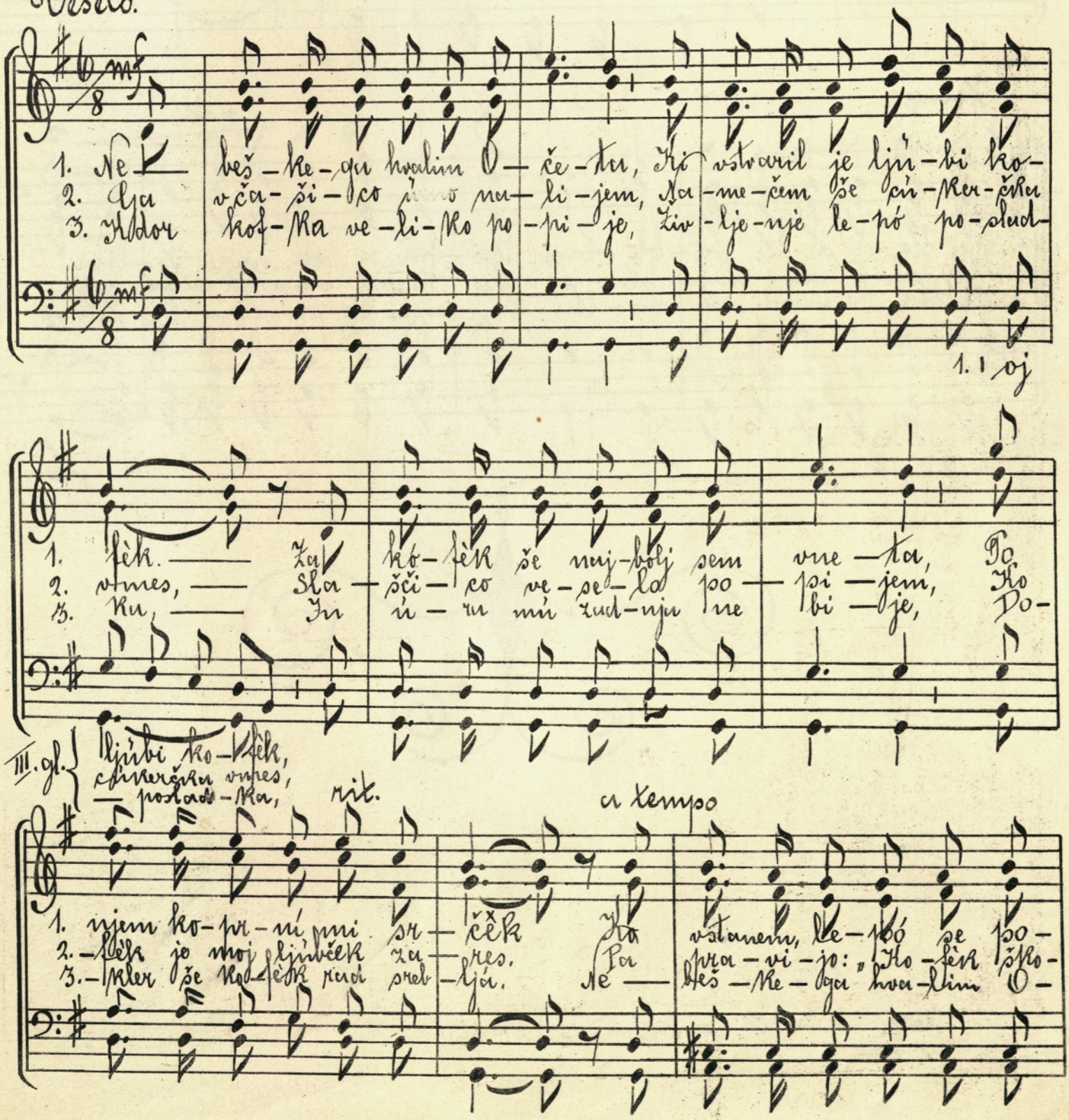

10.

rit.

1. -kri — žam, Se an-gel-čkú varhú 'zro — čim; A
2. -dú — je!" Pre — bri — sa — ni, modri ljúd — jé! Za —
3. -če — ta Za — hva-lim za do-ber ko — fèk. Za

tempo

rit.

1. prej ko se de-lu pri — bli — žam, Kof — kà si na mizo že — lim.
2. -kaj pa je meni naj — hú — je, Če ko-fèk več v slast mi ne gré.
3. Ko-fèk še najbolj sem vne — ta, Po njem ko-pr-ni mi sr — čèk.

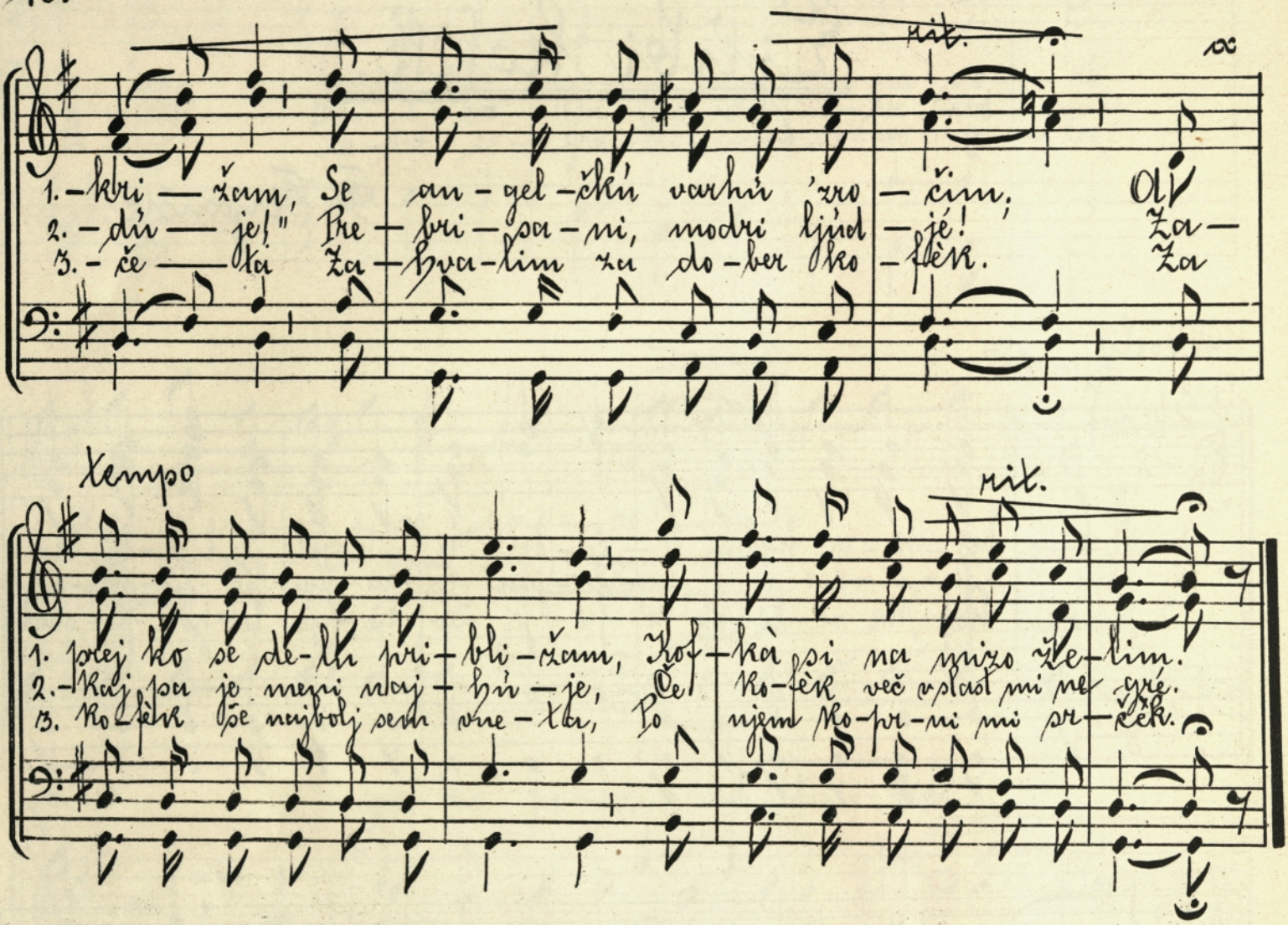

Litogr. zavod J. Blasnika nasl. Ljubljana.

V.

venček narodnih pesmi.

Našim društvom sostavno priredil:

Fran Kerjančič.

II. natis

V Ljubljani 1902.

Založil prireditelj.

Tisk Blasnikovih naslednikov.

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

Opomba.

Ta venček je namenjen v prvi vrsti ženskim zborom; zato naj se pojeta spodnja glasova oktavo višje. Ker pa je poraben tudi za moški zbor, ako se intonira cel ton višje, je za spodnja glasova uporabljen basovski ključ.

0300033949

Peti venček narodnih pesmi.

Fr. Ferjančič.

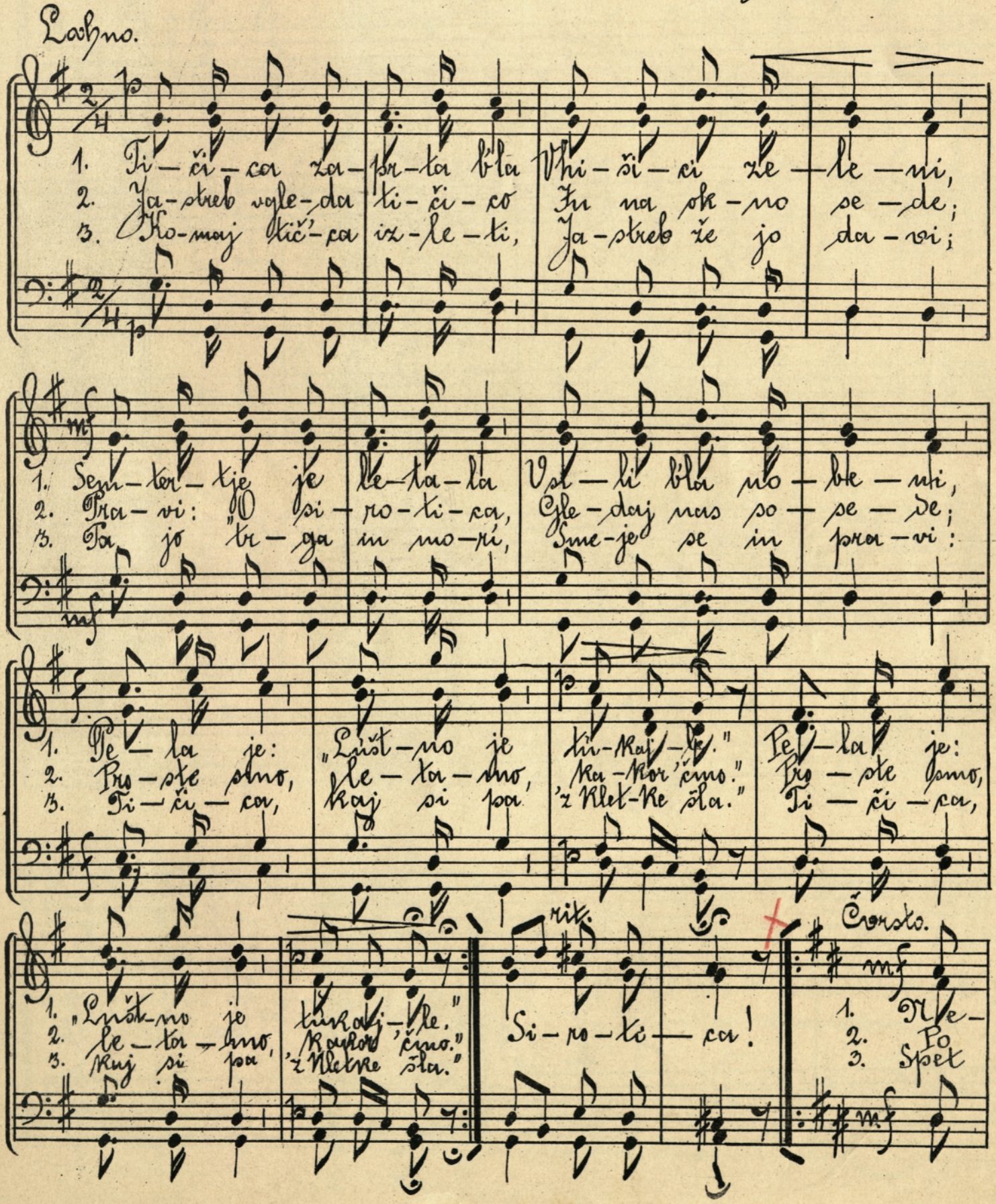

1. -sreč-na zi-ma mrazi me, mra-zi me, mra-zi me! Ju
2. gorkem jü-gü pri-pe-lja, pri-pe-lja, pri-pe-lja, Pom-
3. pri-le-ti-jo ti-či-ce, ti-či-ce, ti-či-ce, Ju

1. dol-go proč ne spravi se, spravi se. Ov-bè!
2. -mlad se zo-pet pi-sa-na, pi-sa-na. O-ja!
3. K pet-jü tü-di vab'-jo me, vab'-jo me. Jü-hé!

Oj

rit.

tra-la la la la la la!

Zmerno.

1. Kaj ma-ram, da
2. Kaj ma-ram, da
3. Kaj ma-ram, da

1. ni-mam na hrib-čkü gra-dú, Saj v hi-ši-ci
2. ni-mam o-ble-ke kras-né, Le-po-ta je
3. ni-mam po zi-mi cve-tic, Da cve-te le

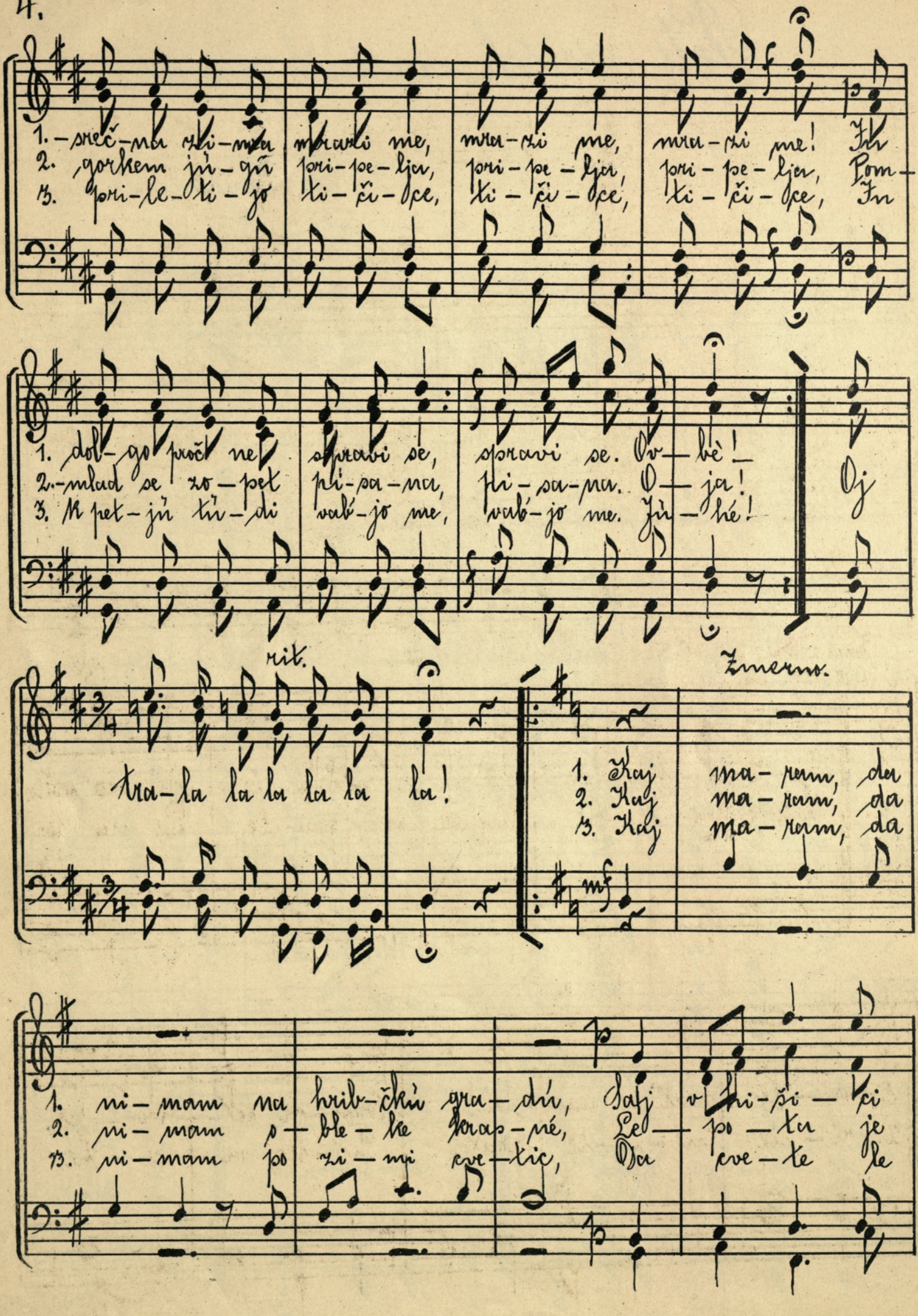

1. niz-ki še več je mi-rú. Saj v hi-ši-ci
2. mo-ja ne-dolž-no sr-cé. Le-po-ta je
3. me-ni ne-dolž-nost iz lic. Da cve-te le

rit.

1. niz-ki še več je mi-rú.
2. mo-ja ne-dolž-no sr-cé. Kaj ma-ram!
3. me-ni ne-dolž-nost iz lic.

rit.

Veselo.

mf

1. Ma-ti za-kli-če pridne de-kli-če: „Hit-ro vsta-
2. Žeh-to kon-ča-le, lůg ste iz-pra-le, Le na pe-

1.-ni-te, prat' se mů-dí! Sraj-ce, ro-kav-ce,
2.-ri-šče ne-si-te prat! Tič-ke ve-se-le

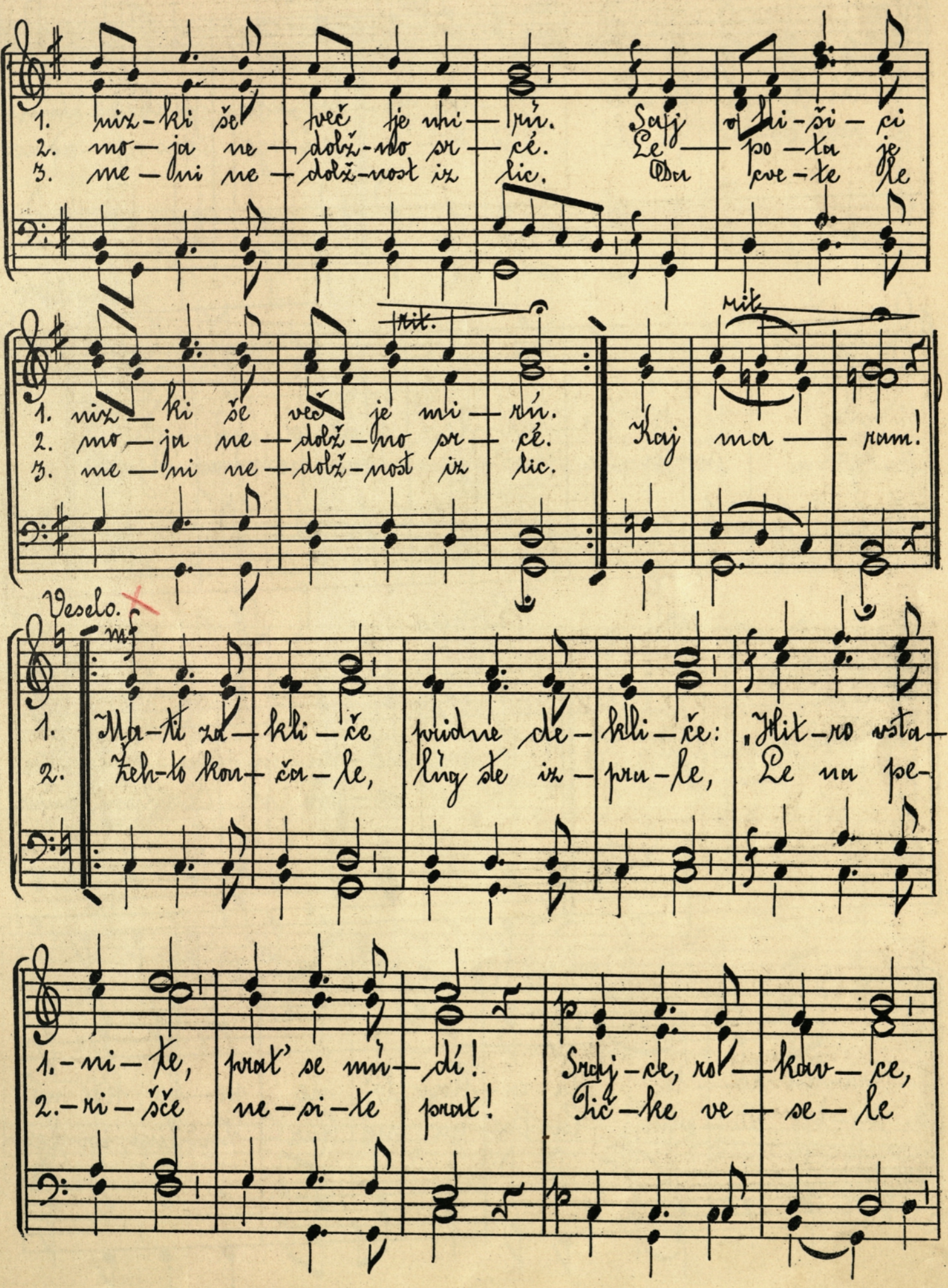

mf

1. rů-te in pe-če, Pr-te po-beŕ-te, prať se mů-
2. vam bo-do pe-le, Ri-bi-ce hoč'-jo vas po-zdrav-

mf

1. -di! Pr-te po-beŕ-te, prať se mů-dí!.."
2. ljať." Ri-bi-ce hoč'-jo vas po-zdrav-ljať!.."

poz-drav-ljať!

Lahno.

p

1. E-na tič-ka mi po-je, Gor' po
2. Pa ne se-jem ne žanjem, Vendar

mf

1. zra-ků le-ti; „Pa za-kaj bi ne pe-la, k'se mi
2. do-bro ži-vim, Pa Bo-ga ne raz-ža-lim, in le-

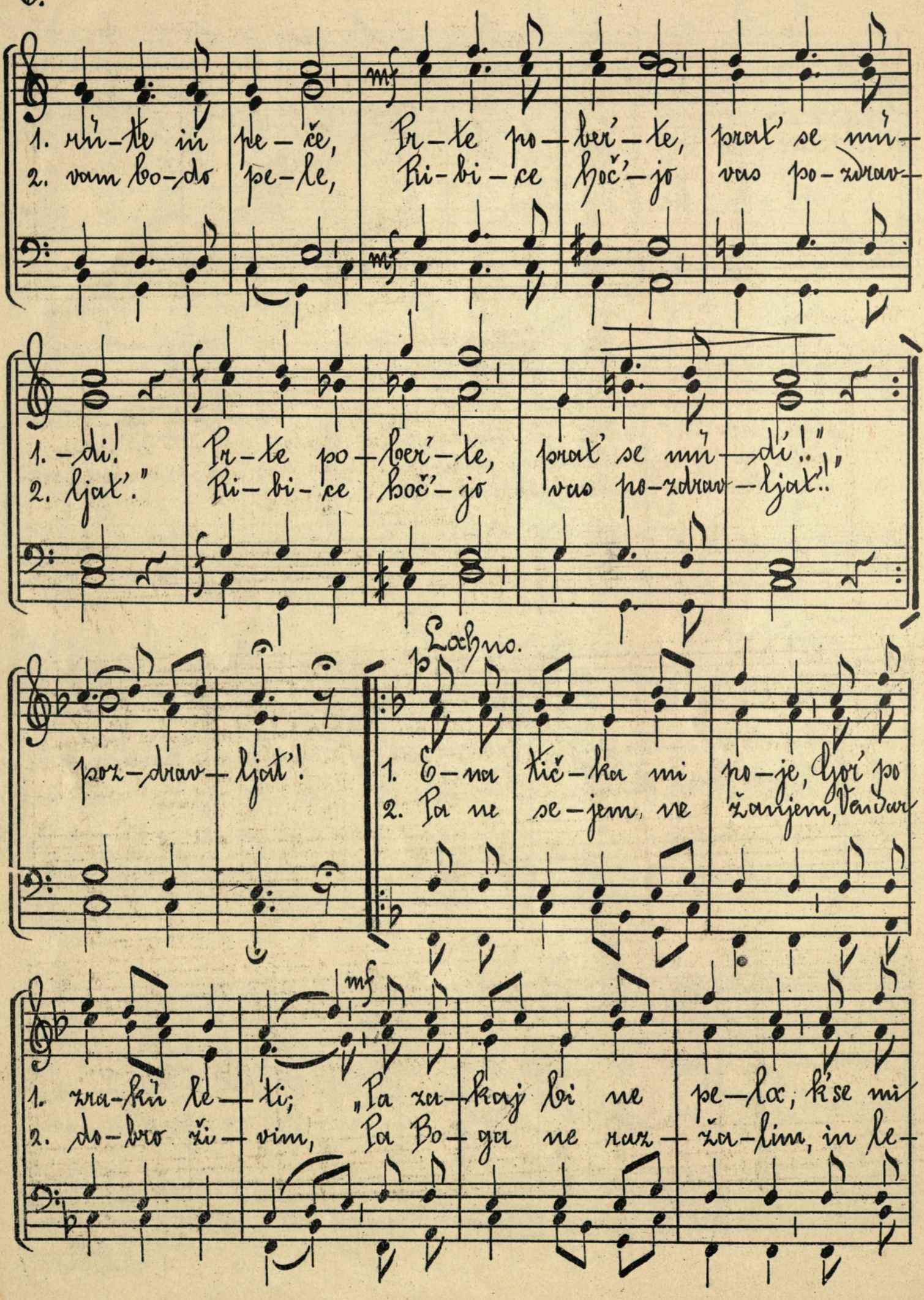

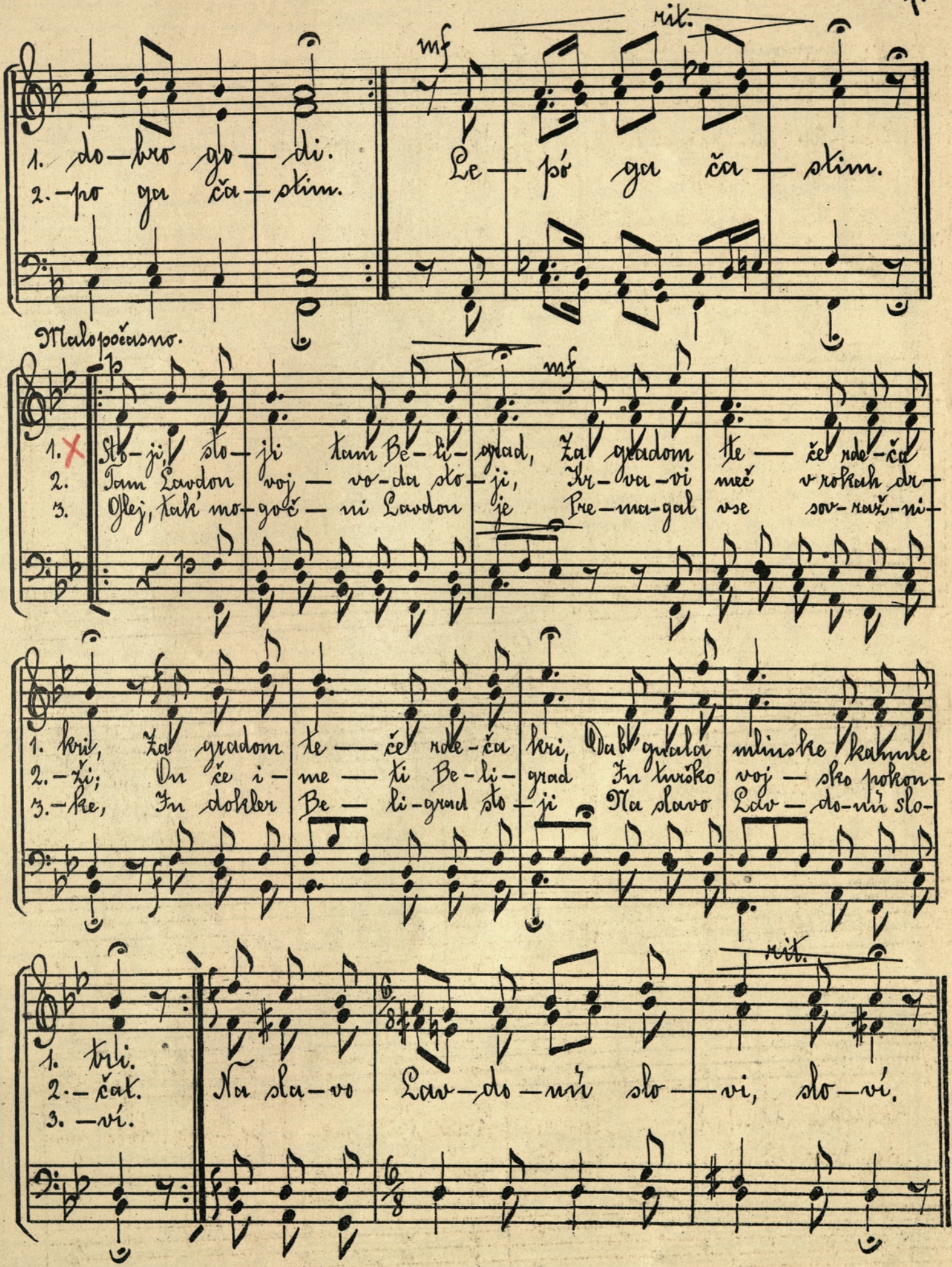
mir.
mf
1. do—bro go—di. Le—pó ga ča—stim.
2. —po ga ča—stim.
Malopočasno.
mf
1. Sto—ji, sto—ji tam Be—li—grad, Za gradom te—če rde—ča
2. Tam Lavdon voj—vo—da sto—ji, Kr—va—vi meč v rokah dr—
3. Oglej, kak mo—goč—ni Lavdon je Pre—ma—gal vse sov—raž—ni—
1. kri, Za gradom te—če rde—ča kri, Dabi grada mlinske kamne
2. —ži; On če i—me—ti Be—li—grad In tuško voj—sko pokon—
3. —ke, In dokler Be—li—grad sto—ji Na slavo Lav—do—vŭ slo—
mir.
1. tri.
2. —čak. Na sla—vo Lav—do—vŭ slo—vi, slo—ví.
3. —ví.

8.

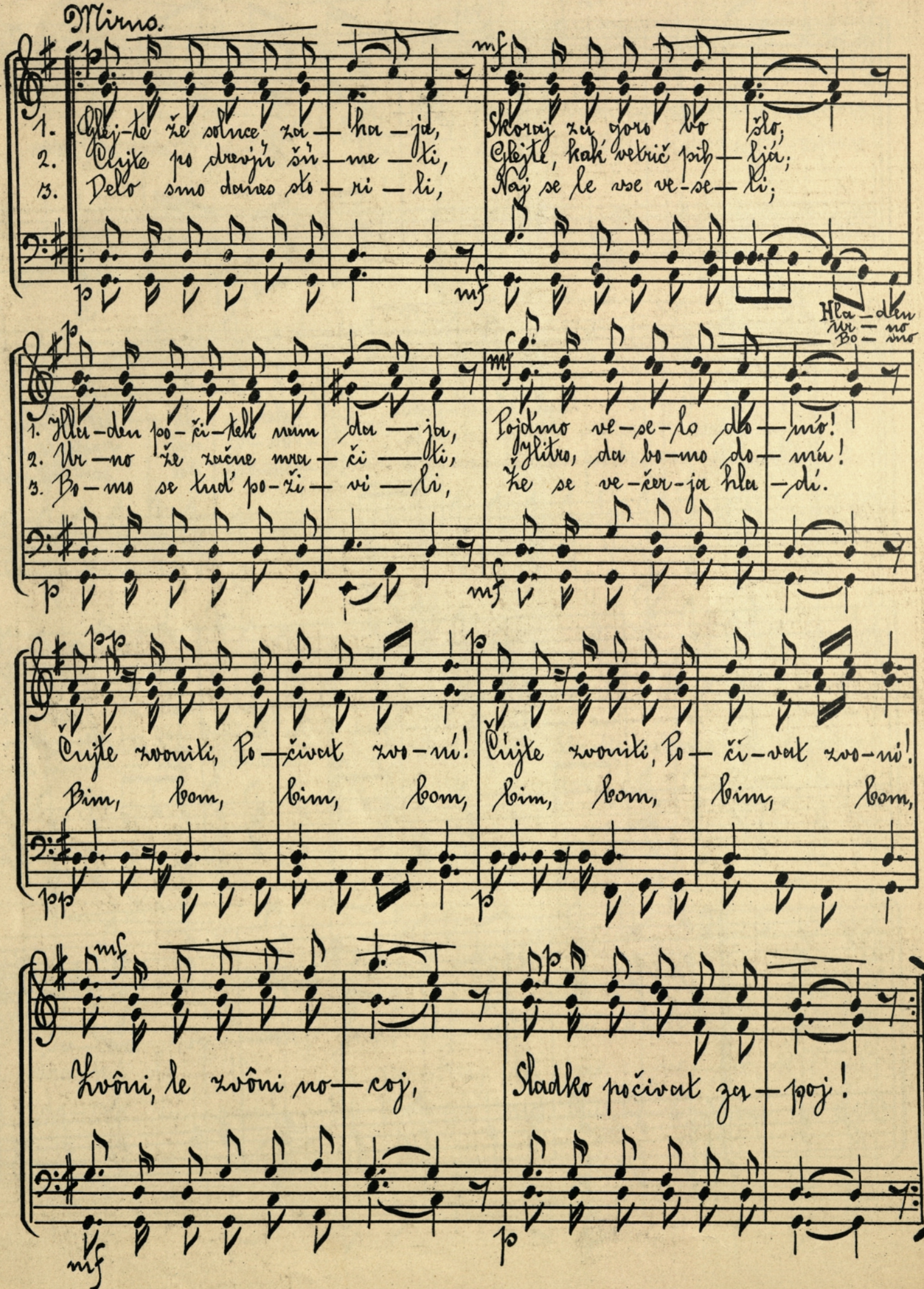
Mirno.
1. Glej-te že solnce za — ha — ja,
2. Cijte po drevju šu — me — ti,
3. Delo smo davno sto — ri — li,
Skoraj za gore bo šlo,
Glejte, kak vetrič pih — lja;
Naj se le vse ve-se — li;
1. Hla-den po-či-tek nam da — ja,
2. Ur — no že začne mra — či — ki,
3. Bo — mo se kdaj po-ži — vi — li,
Pojdmo ve-se-lo do — mó!
Cijte zvoniti, Po — čivat zvo — ní!
Bim, bom, bim, bom, bim, bom, bim, bom,
Zvôni, le zvôni no — coj,
Sladko počivat za — poj!

Zvôni, le zvôni no-coj, Sladko počivat za-poj!

Zvô — ni no-coj, ---- Slad — ko za-poj! ----

Zvô — ni, zvôni le zvoni no-coj, Sladko počivat za-

rit.

Zvôni, le zvôni no-coj, Sladko po-či-vat za-poj!

Na vrtů.

Po A. Praprotnikovem napevů priredil Fr. Ferjančič.

Zmerno.

mf

Po vrtů sem hodil, Ovet-li-ce sem bral, O-trokom naj-

rit.

Nekoliko živahneje.

mf

-lepše Za ven-ce da-jal. In vence sple-ta-li So mične, le-

za vence dajal.

Počasneje. rit.

-pé, In zraven ů-sti-li Be-se-de slad-ké.

Be-se-de slad-ke.

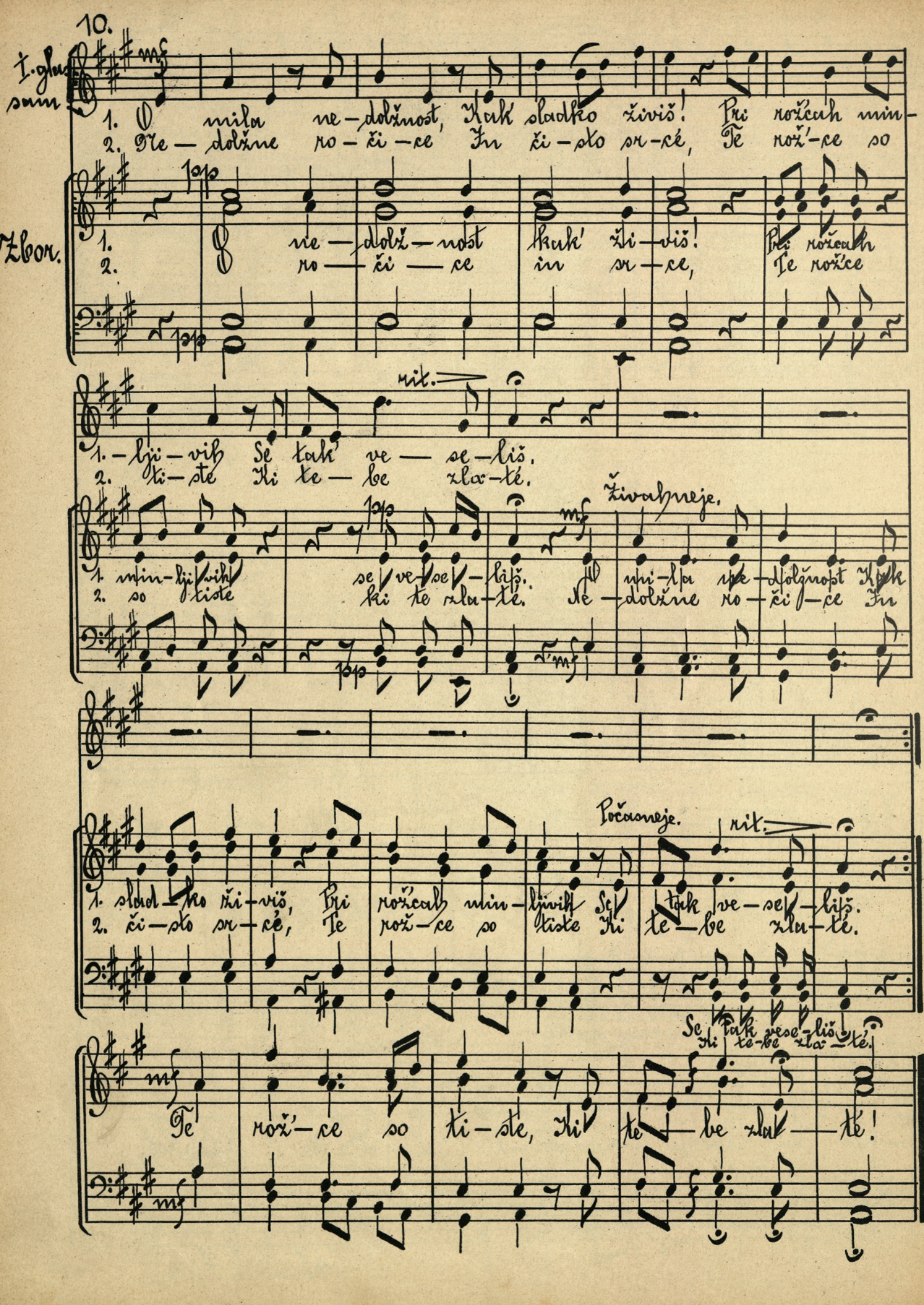
10.
I. glas sam.
mf
1. O mila ne-dolžnost, Kak' sladko živiš! Pri rožcah min-
2. Te-dolžne ro-či-ce In či-sto sr-ce, Te rož'-ce so
Zbor.
1. ne-dolž-nost kak' ži-viš! Pri rožcah
2. ro-či-ce in sr-ce, Te rožce
rit.
1.-ljiv-ih Se tak' ve-se-liš.
2. ti-ste Ki te-be zlat-é.
živahneje.
1. min-ljivih se ve-se-liš. mi-la ne-dolžnost kak'
2. so tiste ki te zla-té. Ne-dolžne ro-či-ce In
počasneje.
rit.
1. sladko ži-viš, Pri rožcah min-ljivih Se tak ve-se-liš.
2. či-sto sr-ce, Te rož-ce so tiste Ki te-be zla-té.
Se tak vese-liš
Ki te-be zlat-é.
mf
Te rož'-ce so ti-ste, Ki te-be zlat-é!

Litogr. zavod J. Blasnika nasl. Ljubljana.